

Univerzita Palackého v Olomouci
Právnická fakulta

Alice Tabačiková

Aktuální otázky institutu oddlužení v rámci insolvenčního řízení

Ve světle návrhu novely Ministerstva spravedlnosti ČR pro rok 2016

Diplomová práce

Olomouc 2016

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci na téma „Aktuální otázky institutu oddlužení v rámci insolvenčního řízení. Ve světle návrhu novely Ministerstva spravedlnosti ČR pro rok 2016.“ vypracovala samostatně a citovala jsem všechny použité zdroje.

V Olomouci dne 30. 10. 2015

Touto cestou bych ráda poděkovala JUDr. Ondřeji Šmídovi, Ph. D. za odborné vedení a užitečné a cenné rady při psaní mé diplomové práce.

Obsah

Obsah.....	4
Seznam zkratek.....	6
Úvod.....	7
1 Insolvenční řízení a právní úprava.....	10
1.1 Revizní novela	11
1.2 Potřeba další novelizace?	13
2 Nejvhodnější způsob řešení úpadku fyzické osoby	15
2.1 Konkurs.....	16
2.2 Oddlužení.....	18
3 Vývoj oddlužení v posledních letech.....	23
3.1 Akreditovaný oddlužovatel.....	25
3.2 Zavedení dohledu nad oddlužovacími službami	28
4 Volba forem oddlužení.....	29
4.1 Splátkový kalendář	31
4.1.1 Změna příjmu dlužníka.....	32
4.2 Zpeněžení majetkové podstaty	35
4.3 Kombinace obou forem.....	36
5 Osvobození od placení pohledávek	38
5.1 Osud neuhrazených pohledávek.....	39
5.2 Pohledávky nepřihlášených věřitelů	40
5.3 Osvobození ex lege.....	41
Závěr	43
Příloha č. 1.....	46
Příloha č. 2.....	50
Literatura	53

Shrnutí.....	58
Abstract.....	59
Klíčová slova.....	60
Key words	61

Seznam zkratk

IZ	zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení ve znění pozdějších předpisů
OSŘ	zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád
OZ	zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník
Revizní novela	zákon č. 294/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb.
Novela 2016	návrh novely zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení, předložené Ministerstvem spravedlnosti České republiky pro rok 2016

Úvod

Tato práce, jak vyplývá z jejího názvu, se zabývá aktuálními otázkami institutu oddlužení fyzických osob v rámci insolvenčního řízení. Tedy takovými otázkami, které vyvstávají v různých fázích insolvenčního řízení, jehož výsledkem je oddlužení dlužníka fyzické osoby. Téma této práce jsem si vybrala z toho důvodu, že se mezi fyzickými osobami v poslední době výrazně zvyšuje trend využití institutu oddlužení a některé otázky týkající se insolvenčního procesu zůstávají stále nezodpovězeny, popř. na ně existuje rozdílná judikatura. Jak lze spatřit při pohledu na insolvenční předpisy, úprava insolvenčního práva v České republice je skromná. Jen insolvenční zákon to dokazuje svými pouhými 434 paragrafy. Rovněž v odborné literatuře není tomuto tématu mnoho věnováno a proto je třeba při řešení otázek vycházet také z bohaté judikatury insolvenčních soudů. Je třeba zmínit, že judikatura může být rozporuplná. Jsou známy výrazné a zásadní krajové rozpory, kdy moravské insolvenční soudy rozhodují jinak než české insolvenční soudy, což příliš neodpovídá principu právní jistoty.

Cílem této práce bude především odpovědět na níže uvedené výzkumné otázky. Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (dále také jako „IZ“) je v poslední době předmětem významných změn. Jedním z prvních bodů práce bude stručné ohlédnutí za tzv. revizní novelou insolvenčního zákona přijatou jako zákon č. 294/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb. o úpadku a způsobech jeho řešení, účinnou od 1. 1. 2014 (dále jen „revizní novela“). V práci uvedu některé podstatné změny týkající se institutu oddlužení, které přinesla. První oblastí zkoumání budou zásadní změny v institutu oddlužení, které revizní novela přinesla s ohledem na jeho předcházející vývoj. Jak s odstupem času hodnotíme stav právní úpravy insolvenčního práva po vlivu revizní novely na insolvenční řízení? A je potřeba insolvenční zákon dále novelizovat? V práci se zaměřím zejména na chystanou novelu insolvenčního zákona z dílny Ministerstva spravedlnosti České republiky, která se mj. dotýká úpravy oddlužení, a která by mohla nabýt účinnosti v polovině roku 2016 (dále jen „novela 2016“).¹

V další části práce se již zaměřím na otázky týkající se samotného insolvenčního řízení. Insolvenční řízení je zvláštním druhem soudního řízení. Insolvenčním dlužníkem může být jak právnická osoba, tak fyzická osoba. Stěžejním bodem v rámci insolvenčního řízení je pak zjištění úpadku takového dlužníka, s nímž insolvenční zákon spojuje významné účinky (§ 140 až 140c IZ). Insolvenční zákon nabízí soudům zvolit tomuto dlužníkovi různé způsoby řešení úpadku.

---

¹ Úplné znění návrhu novely zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení, předložené Ministerstvem spravedlnosti České republiky pro rok 2016 [online]. Vláda ČR [cit. 27. července 2015]. Dostupné na <<https://apps.odok.cz/kpl-detail?pid=RACK9WEJKB4S>>.

Druhou oblastí zájmu tedy bude odpovědět si na otázku, který ze způsobů řešení úpadku je pro dlužníka fyzickou osobu nejvhodnější a nejméně bolestivý. Je oddlužení nejlepší volbou pro způsob řešení úpadku? Kterou formu oddlužení je nejlepší zvolit z pohledu dlužníka a věřitele kterou z pohledu věřitele? Oddlužení formou splátkového kalendáře nebo zpeněžením majetkové podstaty dlužníka? Práce se věnuje především institutu oddlužení insolvenčního dlužníka. Její součástí je však rovněž komparace s ostatními způsoby řešení úpadku, tedy např. zda je oddlužení nejlepší volbou pro způsob řešení úpadku a vymezení jej oproti konkursu.

Jak uvádím výše, v rámci insolvenčního řízení rozhoduje insolvenční soud jednak o způsobu řešení úpadku, ale také zároveň ve svém usnesení vyzývá věřitele, aby ve stanovené lhůtě přihlásili své pohledávky. Další výzkumnou otázkou, na niž chci v rámci této práce nalézt odpověď, je důsledek nepřihlášení věřitelů do insolvenčního řízení. Co se stane v případě, že je dlužníkovi schváleno oddlužení a ve lhůtě pro přihlášení pohledávek věřitelů se žádný z věřitelů nepřihlásí? Jaký postup soudu bude následovat?

V práci se tedy zaměřím na výše uvedené výzkumné otázky, které v praxi v průběhu insolvenčního řízení vyvstávají. Pokusím se je zodpovědět, či se alespoň pokusím o nástin jejich možného řešení. Při výzkumu budu vycházet především z odborné literatury zabývající se tematikou insolvenčního řízení a oddlužení, komentářů k insolvenčnímu zákonu, právních předpisů upravujících oblast insolvenčního řízení, odborných článků a internetových zdrojů, mj. např. i ze statistických dat (podaných insolvenčních návrhů a povolených oddlužení). Vzhledem k tomu, že problematice insolvenčního práva není v odborné literatuře mnoho věnováno, pro práci bude zásadní také čerpání poznatků z bohaté judikatury insolvenčních soudů a Nejvyššího soudu České republiky.

Práce je rozdělena do pěti kapitol. První kapitola se zabývá právní úpravou a základními pojmy insolvenčního řízení, se kterými se v rámci této práce budeme nejvíce setkávat. Část této kapitoly je věnována stručnému ohlédnutí za významnými změnami v oblasti oddlužení fyzických osob přinesených revizní novelou insolvenčního zákona. V další části této kapitoly se zaměřím zejména na změny požadované návrhem novely 2016 z dílny Ministerstva spravedlnosti České republiky, který se mj. podstatně dotýká institutu oddlužení v rámci insolvenčního řízení.

V druhé kapitole se věnuji srovnání jednotlivých způsobů řešení úpadku insolvenčního dlužníka a jejich vymezení oproti sobě. Pokusím se o vyhodnocení toho nejlepšího způsobu řešení úpadku pro fyzickou osobu a rovněž zhodnotím možný dopad výše uvedeného návrhu novely insolvenčního zákona, který se dotýká úpravy institutu oddlužení.

Třetí kapitola se zabývá vývojem institutu oddlužení v posledních letech. Především pak tím, jak často je institut oddlužení využíván v praxi a zda se tendence jeho využívání v průběhu

posledních let zvyšují či snižují. Současně se zaměřím také na problémy, které jsou spojeny s vývojem užívání institutu oddlužení v praxi, především na problematiku oddlužovacích agentur.

Ve čtvrté kapitole se budu zabývat jednotlivými formami oddlužení, jimiž jsou splátkový kalendář a zpeněžení majetkové podstaty. Provedu jejich srovnání a zaměřím se na ustanovení týkajících se těchto forem, která se návrhem novely insolvenčního zákona mění. Pozornost bude věnována i problematice změny příjmu dlužníka při plnění splátkového kalendáře a jejího vlivu na plnění splátkového kalendáře, resp. splnění samotného oddlužení. V podkapitole se budu zabývat také otázkou kombinace obou forem oddlužení.

Poslední pátá kapitola je věnována beneficiu, kterého insolvenční dlužník po splnění oddlužení může dosáhnout, a to institutu osvobození dlužníka od placení pohledávek. V rámci této kapitoly se budu věnovat osudu nepřihlášených pohledávek, možnému automatickému osvobození od placení neuhrazených pohledávek ze zákona (ex lege), a také vyzkoumám, co se děje s pohledávkami nepřihlášených věřitelů v rámci insolvenčního řízení.

Jak vyplývá z výše uvedeného tato práce s názvem „Aktuální otázky institutu oddlužení v rámci insolvenčního řízení. Ve světle návrhu novely Ministerstva spravedlnosti ČR pro rok 2016“ se zaměřuje na otázky, které v rámci insolvenčního řízení vedoucího k oddlužení vyvstávají a mohou vyvstat. Práce je průřezem celého insolvenčního řízení vedoucího k povolení oddlužení a jeho následného plnění. Pro zpracování této práce jsem zvolila kombinaci výzkumných metod. Metodu explanace jsem použila pro výklad problematiky, kterou insolvenční řízení skýtá, pokusila jsem se o vyvození teoretických závěrů a dedukci, tedy vyvozování možných dopadů např. při přijetí nové právní úpravy (novely 2016). Dalšími metodami, které jsem při vypracování práce použila, jsou komparace a analýza. V práci především srovnávám a analyzuji stávající právní úpravu a právní úpravu, jež má být teprve přijata. Dále porovnávám a analyzuji způsoby řešení úpadku fyzické osoby a snažím se přijít na ten nejvhodnější. Srovnávací metoda je v této práci, vzhledem k jejímu tématu, použita v rámci celého jejího obsahu. Nezanedbatelnou část práce tvoří také statistická analýza dat poskytnutých mi Ministerstvem spravedlnosti České republiky, kterou jsem využila především ve třetí kapitole, která se zabývá vývojem oddlužení v posledních letech, a čtvrté kapitole, v níž jsem vysledovala četnost využití forem oddlužení. V neposlední řadě uvádím taktéž svůj vlastní názor na danou problematiku a navrhuji řešení praktických příkladů.

Práce vychází ze stavu právní úpravy účinné ke dni 30. října 2015.

1 Insolvenční řízení a právní úprava

Insolvenční řízení je upraveno zákonem č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení ve znění pozdějších předpisů a jeho definici nám IZ poskytuje ve svém § 2 písm. a). S insolvenčním řízením je úzce spjat výkon funkce insolvenčních správců. Jejich postavení, vznik a zánik práva vykonávat činnost insolvenčního správce a jejich seznam je upraven zákonem č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích ve znění pozdějších předpisů. Zpřesnění některých ustanovení obou výše zmíněných zákonů jsou pak upraveny podzákonými právními předpisy, zejména vyhláškami, které se týkají jednacního řádu pro insolvenční řízení, zkoušek, odměn a pojištění insolvenčních správců a také jejich provozoven.² Vzhledem k mezinárodnímu přesahu některých případů insolvenčních řízení je třeba zmínit také mezinárodní úroveň právní úpravy insolvenčního řízení. Na úrovni mezinárodní je insolvenční řízení s evropským mezinárodním prvkem upraveno přímo použitelným předpisem Evropského společenství Nařízením Rady (ES) č. 1346/2000 ze dne 29. května 2000 o úpadkovém řízení. Toto nařízení je přímo použitelné ve všech členských státech Evropské Unie s výjimkou Dánska.³

Pro účely této práce je třeba si úvodem vymezit pár základních pojmů týkajících se insolvenčního řízení. Insolvenčním řízením se rozumí řízení, jehož předmětem je dlužníkův úpadek nebo hrozící úpadek a způsob jeho řešení, a které se koná před insolvenčním soudem. Insolvenční řízení se zahajuje pouze na návrh a je zahájeno dnem, kdy tento návrh dojde věcně příslušnému soudu.⁴ Základním účelem insolvenčního, resp. úpadkového, práva je řešení majetkových vztahů dlužníka, který je v úpadku a uspokojení pohledávek jeho věřitelů z majetkové podstaty dlužníka.⁵

Důležitým mezníkem v insolvenčním řízení je zjištění úpadku insolvenčního dlužníka. Úpadek dlužníka může mít dvě formy, a to platební neschopnost a tzv. předlužení. V platební neschopnosti je dlužník, který má peněžité závazky po splatnosti po dobu delší než 30 dnů a tyto závazky není schopen plnit. O předlužení jde tehdy, pokud souhrn závazků převyšuje hodnotu

---

² Vyhláška č. 311/2007 Sb., o jednacím řádu pro insolvenční řízení a kterou se provádějí některá ustanovení insolvenčního zákona ve znění pozdějších předpisů, Vyhláška č. 312/2007 Sb., o obsahu a dalších náležitostech zkoušek insolvenčních správců, Vyhláška č. 313/2007 Sb., o odměně insolvenčního správce, o náhradách jeho hotových výdajů, o odměně členů a náhradníků věřitelského výboru a o náhradách jejich nutných výdajů, Vyhláška č. 314/2007 Sb., o minimálním limitu pojistného plnění a minimálních standardech pojistných smluv insolvenčních správců, Vyhláška č. 355/2013, o úředních hodinách provozovny, o označování sídla a provozovny a o činnostech, které je insolvenční správce povinen zajišťovat v provozovně.

³ MINISTERSTVO SPRÁVEDLNOSTI ČR. EU. Konzultace o budoucí úpravě evropského insolvenčního práva [online]. Insolvenční zákon [cit. 25. července 2015]. Dostupné na <<http://insolvencni-zakon.justice.cz/mezinarodni-insolvence/eu.html>>.

⁴ § 97 odst. 1 z. č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení ve znění pozdějších předpisů

⁵ Nález Ústavního soudu ze dne 1.7.2010, sp. zn. Pl. ÚS 14/10.

majetku dlužníka. Základním obligatorním znakem u obou forem úpadku je mnohost věřitelů. Dlužník je tedy v úpadku, pokud má více věřitelů a je v platební neschopnosti nebo je předlužen.⁶

Lze zjednodušeně říci, že oddlužení je jedním ze způsobů řešení úpadku, který lze realizovat dvěma formami, a to plněním splátkového kalendáře a zpeněžením majetkové podstaty. Hlavním účelem oddlužení je osvobodit dlužníka od dluhů a zajistit mu tak tzv. „fresh start“⁷ bez dluhů. Jedná se tedy o sanační způsob řešení úpadku insolvenčního dlužníka. Blíže se institutu oddlužení budu věnovat v následujících kapitolách.

1.1 Revizní novela

V poslední době prošel IZ významnými změnami. S účinností od 1. 1. 2014 byla zákonem č. 294/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení přijata revizní novela IZ. Byť byla novela přijata společně s rekodifikací soukromého práva, nejedná se pouze o kosmetické úpravy související se zákonem č. 89/2012 sb., občanského zákoníku (dále jen „OZ“), jak by se mohlo na první pohled zdát, ale o podstatnou systémovou změnu IZ. V této kapitole se pokusím v krátkosti uvést pár zásadních změn, které se dotkly institutu oddlužení.

V prvé řadě se jedná především o změnu základního kvalifikačního předpokladu pro to, komu může být povoleno oddlužení. Dříve mohlo být oddlužení povoleno pouze dlužníkovi, který není podnikatelem.⁸ Hodnotila se povaha osoby dlužníka. V praxi však díky tomu vyvstával problém s povolením oddlužení u osob, které formálně podnikateli byly, avšak neměly žádné dluhy z podnikání. Po revizní novele může dle § 389 odst. 1 IZ soudu oddlužení navrhnout dlužník, je-li:

- a) „*právníčkou osobou, která podle zákona není považována za podnikatele a současně nemá dluhy z podnikání, nebo*
- b) *fyzickou osobou, která nemá dluhy z podnikání.*“

Jak uvádí odst. 2 výše citovaného ustanovení IZ, dluh z podnikání za určitých podmínek nebrání řešení úpadku, resp. hrozícího úpadku oddlužením. Těmito podmínkami je zejména skutečnost, že

- a) „*s tím souhlasí věřitel, o jehož pohledávku jde, nebo*

---

⁶ MARŠÍKOVÁ, Jolana. *Insolvenční řízení z pohledu dlužníka a věřitele*. 3. aktualizované vydání. Praha: Linde, 2014, s. 14 a 27.

JURÁŠ, M. Působnost civilněprocesních předpisů a příslušnost soudů po 1.1.2014. *Právní rozhledy*, 2014, roč. 22., č. 3, s. 92 a násl.

⁷ PORZYCKI, M. In FABER, D. a kol. *Commencement of insolvency proceedings. Oxford International and comparative insolvency law series*. Oxford: Oxford University Press, 2012, s. 485.

⁸ § 389 IZ před revizní novelou: „*Dlužník, který není podnikatelem, může insolvenčnímu soudu navrhnout, aby jeho úpadek nebo jeho hrozící úpadek řešil oddlužením.*“

- b) jde o pohledávku věřitele, která zůstala neuspokojena po skončení insolvenčního řízení, ve kterém insolvenční soud zrušil konkurs na majetek dlužníka podle § 308 odst. 1 písm. c) nebo d) IZ, nebo
- c) jde o pohledávku zajištěného věřitele.“

Z výše uvedeného vyplývá, že po revizní novele IZ se tedy nehodnotí povaha osoby dlužníka, ale povaha jeho dluhů. Avšak i u dluhů vzniklých z podnikání může být za splnění stanovených podmínek k oddlužení přistoupeno. Oddlužení po revizní novele se tak posouvá ke koncepci univerzálního sanačního způsobu řešení úpadku fyzické osoby a zároveň umožňuje jeho povolení většímu okruhu osob.⁹

Další podstatnou změnou, kterou revizní novela přináší jako reakci na trend oddlužování celých „domácností“, je zakotvení institutu společného oddlužení manželů. Zpravidla se totiž v úpadku nenachází pouze jeden z manželů, ale je třeba podat návrh na povolení oddlužení obou z nich. Původní IZ institut společného oddlužení manželů neznal, judikatura¹⁰ však připouštěla v případě dvou samostatně podaných návrhů na povolení oddlužení každým z manželů řízení spojit ke společnému řízení na základě § 7 IZ dle § 112 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „OSŘ“).¹¹ Revizní novelou byl na tento popud do IZ vložen § 394a, který manželům umožňuje podat společný návrh na povolení oddlužení. Podmínkou podání takového návrhu je existence manželství ke dni dojití návrhu insolvenčnímu soudu. Manželé v návrhu musí prohlásit, že souhlasí s tím, aby všechn jejich majetek byl pro účely schválení oddlužení zpeněžením majetkové podstaty považován za majetek ve společném jmění manželů (dále jen „SJM“) a opatřit tento návrh svými úředně ověřenými podpisy. V takovém případě pak mají manželé v insolvenčním řízení postavení nerozlučných společníků a považují se za jednoho dlužníka.

Z výše uvedeného tak vyplývá, že v případě souhlasu obou manželů o majetku považovaném za majetek v SJM se pro účely oddlužení jedná o jakousi fikci společného majetku manželů a věřitel se tedy může uspokojit i z výlučného jmění jednoho z manželů. S ohledem na

---

⁹ CELERÝN, J. K některým změnám v insolvenčním zákoně účinným od 1. ledna 2014 [online]. epravo.cz [cit. 25. července 2015]. Dostupné na <<http://www.epravo.cz/top/clanky/k-nekterym-zmenam-v-insolvencnim-zakone-ucinnym-od-1-ledna-2014-93436.html>>.

ŘEHÁČEK, O. Oddlužení po revizní novele insolvenčního zákona aneb osobní bankrot pro každého [online]. Bulletinadvokacie.cz [cit. 19. října 2014]. Dostupné na <<http://www.bulletin-advokacie.cz/oddluzeni-po-revizni-novele-insolvencnihozakona-aneb-osobni-bankrot-pro-kazdeho>>.

¹⁰ srov. Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 2. 2012, sp. zn. 29 NSČR 54/2011 týkající se spojování řízení v elektronických spisech.

¹¹ § 7 IZ: „Nestanoví-li tento zákon jinak nebo není-li takový postup v rozporu se zásadami, na kterých spočívá insolvenční řízení, použijí se pro insolvenční řízení a pro incidenční spory přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu týkající se sporného řízení, a není-li to možné, ustanovení zákona o zvláštních řízeních soudních...“

§ 112 odst. 1 OSŘ: „V zájmu hospodárnosti řízení může soud spojit ke společnému řízení věci, které byly u něho zabíjeny a skutkově spolu souvisí nebo se týkají týchž účastníků.“

naplňování jedné ze základních zásad insolvenčního řízení, kterou je dosažení co nejvyššího uspokojení věřitelů, kteří svou pohledávku uplatnili v insolvenčním řízení, se domnívám, že se jedná o krok správným směrem.

1.2 Potřeba další novelizace?

Jakkoliv se může úprava insolvenčního řízení a oddlužení po změnách zavedených revizní novelou zdát dostačující, v praxi se stále tvoří mnohé otázky a právní úpravu je třeba neustále dolaďovat a přizpůsobovat společnosti, na kterou dopadá. Ačkoliv byl přezkum účinnosti hodnocení dopadů regulace revizní novely původně plánován až na rok 2016, je již nyní jasné, že veškeré problematické oblasti revizní novelou nebyly zcela vyřešeny. Ministerstvo spravedlnosti předložilo Vládě ČR návrh novely IZ (novela 2016), u níž předpokládá nabytí účinnosti 1. července 2016.¹²

Novela 2016 má přinést řadu změn právní úpravy insolvenčního řízení. Níže se zaměřím pouze na ty, které se dotýkají institutu oddlužení insolvenčního dlužníka. Jedná se především o tyto následující změny:

- výše zálohy na náklady insolvenčního řízení, je-li podán návrh na povolení oddlužení,
- regulace subjektů poskytujících služby související s institutem oddlužení a zavedení akreditace pro určitou skupinu takových subjektů,
- zavedení dohledu Ministerstva spravedlnosti ČR nad výkonem poskytování služeb v oblasti oddlužení,
- intenzivnější ochrana před šikanózními insolvenčními návrhy,
- domněnka věřitelova souhlasu s řešením úpadku oddlužením u dluhů z podnikání,
- výkon prohlídky dlužníkovy obydlí a jeho nemovitých věcí a učinění obrazového záznamu o této prohlídce (§ 209 odst. 1 novely 2016),
- úprava přezkoumávání přihlášených pohledávek insolvenčním správcem (§ 410 odst. 2 novely 2016)
- absence odůvodnění u rozhodnutí o úpadku spojeného s rozhodnutím o povolení oddlužení,
- kombinace forem provedení oddlužení na základě výslovného prohlášení dlužníka,

---

¹² Důvodová zpráva k návrhu novely zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení předložené Ministerstvem spravedlnosti České republiky pro rok 2016, s. 4. [online]. Vláda ČR [cit. 27. července 2015]. Dostupné na <<https://apps.odok.cz/kpl-detail?pid=RACK9WEJKB4S>>. (dále jen „Důvodová zpráva k novele 2016“)

- zavedení institutu zprávy pro oddlužení předkládané insolvenčním správcem insolvenčnímu soudu,
- změna automatického přechodu do režimu konkursu při odmítnutí nebo zamítnutí návrhu na povolení oddlužení ústící k zastavení a skončení insolvenčního řízení,
- možnost insolvenčního soudu rozhodnout o osvobození od placení pohledávek zahrnutých do oddlužení v rozsahu, v němž dosud nebyly uspokojeny, i bez návrhu dlužníka,
- možnost přiznání osvobození od placení pohledávek zahrnutých do oddlužení v rozsahu, ve kterém nebyly uspokojeny, také v případě, byla-li hodnota plnění nižší než 50 %, za předpokladu, že se postupovalo dle § 398 odst. 4 IZ, a to bez nutnosti slyšení dlužníka a insolvenčního správce., aj.¹³

Některými z výše uvedených změn a jejich možnými dopady v praxi se budu zabývat detailněji v dalších kapitolách této práce.

---

¹³ Úplné znění návrhu novely zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení, předložené Ministerstvem spravedlnosti České Republiky pro rok 2016. [online]. Vláda ČR [cit. 27. července 2015]. Dostupné na <<https://apps.odok.cz/kpl-detail?pid=RACK9WEJKB4S>>. (dále jen „Novela 2016“)

2 Nejvhodnější způsob řešení úpadku fyzické osoby

Insolvenčním dlužníkem může být jak právnická osoba, tak fyzická osoba. V této kapitole se zaměřím na zhodnocení nejvhodnějšího způsobu řešení úpadku dlužníka fyzické osoby. Insolvenční zákon rozeznává několik základních způsobů řešení úpadku dlužníka, a to reorganizaci, konkurs a oddlužení. Teorie pak rozlišuje dvě formy způsobů řešení úpadku, a to sanační a likvidační.¹⁴ Sanační forma je v praxi uskutečňována formou plnění schváleného plánu, kdy dlužník věřitelům splácí své závazky a po jeho splnění dále existuje a funguje. Účelem sanace je tedy „ozdravení“ finanční situace dlužníka a zachování jeho existence. Naopak při uskutečňování likvidační formy dochází ke zpeněžení majetku dlužníka a zpravidla vede k jeho zániku. Insolvenční zákon je postaven na koncepci obou těchto forem, přičemž upřednostňuje formu sanační.¹⁵

Jedním ze způsobů řešení úpadku je reorganizace. Reorganizací se dle § 316 odst. 1 IZ rozumí „*zpravidla postupné uspokojování pohledávek věřitelů při zachování provozu dlužníkovy podniku, zajištěné opatřením k ozdravení hospodaření tohoto podniku podle insolvenčním soudem schváleného reorganizačního plánu s průběžnou kontrolou jeho plnění ze strany věřitelů.*“ Lze jí řešit úpadek nebo hrozící úpadek dlužníka, který je podnikatelem, přičemž reorganizace se týká sanace neboli „ozdravení“ provozu jeho závodu. Pomocí speciálních opatření na základě schváleného reorganizačního plánu je dlužník schopen pokračovat ve své podnikatelské činnosti.¹⁶ Jedná se o tzv. sanační způsob řešení úpadku. I když IZ reorganizaci závodů dlužníků fyzických osob výslovně nevyklučuje, z povahy reorganizace, její celkové náročnosti a nákladů je zřejmé, že reorganizace u závodů dlužníků, kteří jsou fyzickými osobami, není prakticky proveditelná¹⁷ a nebude jí tedy věnováno tolik pozornosti, jako zbylým dvěma způsobům, kterými se budu blíže zabývat v následujících podkapitolách.

Pokud je otázkou, který způsob řešení dlužníkovy úpadku je pro fyzickou osobu nejvhodnější a nejméně bolestivý, co se týče jeho finanční existence, měli bychom si především uvědomit, komu je určen ten který způsob řešení úpadku a jaké účinky nastávají po jeho zjištění

---

¹⁴ K rozlišení likvidační a sanační formy způsobu řešení úpadku viz. také WINTEROVÁ, A., MACKOVÁ, A. a kol. *Civilní právo procesní. Část druhá: Řízení vykonávací, řízení insolvenční. 1. vydání.* Praha: Leges, 2015, s. 199 a násl.

¹⁵ FRONČ CHALUPECKÁ, K., CZUDEK, D. *Odpovědnost v insolvenčním právu.* 1. vydání. Brno: Masarykova univerzita, Právnická fakulta, 2013. s. 26 a násl.

¹⁶ Důvodová zpráva k zákonu č. 294/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb. o úpadku a způsobech jeho řešení, s. 70. [online]. Poslanecká sněmovna parlamentu ČR [cit. 3. srpna 2015]. Dostupné na <<http://www.psp.cz/sqw/text/text2.sqw?idd=146738>>.

¹⁷ MARŠIKOVÁ, Jolana. *Insolvenční řízení z pohledu dlužníka a věřitele.* 3. aktualizované vydání. Praha: Linde, 2014, s. 543.

insolvenčním soudem. Taktéž je třeba se zaměřit na to, jaké tyto jednotlivé způsoby řešení úpadku mají následky na dlužníkovy neuspokojené dluhy a na jeho budoucí finanční existenci.

2.1 Konkurs

IZ ve svém § 244 uvádí, že „*Konkurs je způsob řešení úpadku spočívající v tom, že na základě rozhodnutí o prohlášení konkursu jsou zjištěné pohledávky věřitelů zásadně poměrně uspokojeny z výnosu zpeněžení majetkové podstaty s tím, že neuspokojené pohledávky nebo jejich části nezanikají, pokud zákon nestanoví jinak.*“ Otázkou je, u kterých osob se přistupuje k řešení úpadku konkursem? Z uvedené definice nevyplývá nijaké omezení pro osobu, jejíž úpadek může být konkursem řešen. Oproti reorganizaci, která je speciálním způsobem řešení úpadku dlužníka, jež je omezena na úpadky dlužníků podnikatelů a jejímž předmětem je sanace podniku tohoto dlužníka, je konkurs univerzálním způsobem řešení úpadku a je možné ho použít pro všechny dlužníky. V praxi se konkursem řeší především úpadek podnikatele.¹⁸ Konkursem se také bude řešit úpadek fyzické osoby, která není podnikatelem, avšak nepodala návrh na povolení oddlužení dle § 390 IZ či jí řešení úpadku oddlužením nebylo povoleno.¹⁹ Můžeme říci, že se jedná o tzv. automatický přechod do režimu konkursu. Soud v takových případech automaticky spojí rozhodnutí o neschválení návrhu na povolení oddlužení s rozhodnutím o prohlášení konkursu. Bohužel se tak děje i v případech, kdy to pro dlužníka není zcela vhodné.

Novela 2016 by však měla přinést změnu automatického přechodu do režimu konkursu. Ke spojení rozhodnutí o neschválení oddlužení s rozhodnutím o prohlášení konkursu by podle ní mělo docházet pouze v určitých případech, bude-li to vhodné a přínosné.²⁰ O řešení dlužníkovy úpadku konkursem by měl soud rozhodnout pouze v případě, že návrh na povolení oddlužení nebyl podán společně s insolvenčním návrhem a majetek dlužníka je pro uspokojení věřitelů postačující.²¹ V opačném případě dojde k zastavení a skončení insolvenčního řízení. Nicméně nevidím důvod, proč by se mělo rozlišovat mezi dlužníkem, který podal návrh na povolení

---

¹⁸ MARŠÍKOVÁ, Jolana. *Insolvenční řízení z pohledu dlužníka a věřitele*. 3. aktualizované vydání. Praha: Linde, 2014, s. 459.

¹⁹ § 396 IZ: „*Jestliže insolvenční soud návrh na povolení oddlužení odmítne, vezme na vědomí jeho zpětvzetí nebo jej zamítne, rozhodne současně o způsobu řešení dlužníkovy úpadku konkursem.*“

²⁰ Více viz. Důvodová zpráva k novele 2016, s. 4.

²¹ § 396 novely 2016: „*Jestliže insolvenční soud návrh na povolení oddlužení odmítne nebo jej zamítne, může současně rozhodnout o způsobu řešení dlužníkovy úpadku konkursem pouze, jestliže návrh na povolení oddlužení nebyl podán společně s insolvenčním návrhem nebo nezjistí-li soud, že pro uspokojení věřitelů je majetek dlužníka zcela nepostačující; přitom se nepřiblíží ke věcem, právním a jiným majetkovým hodnotám vyloučeným z majetkové podstaty. Jinak řízení zastaví; ...právní mocí rozhodnutí se insolvenční řízení končí.*“

§ 418 odst. 4 novely 2016: „*Insolvenční soud nerozhodne spolu se zrušením oddlužení o způsobu řešení dlužníkovy úpadku konkursem, jestliže návrh na povolení oddlužení byl podán společně s insolvenčním návrhem nebo zjistí-li soud, že pro další uspokojení věřitelů je majetek dlužníka zcela nepostačující;... Řízení v takovém případě insolvenční soud zastaví;...*“

oddlužení společně s insolvenčním návrhem a dlužníkem, na něhož insolvenční návrh podali věřitelé a on pak do 30 dnů podá návrh na povolení oddlužení. Takové rozlišování mi přijde malinko diskriminační, když v podstatě může jít o tutéž osobu dlužníka, ale v případě věřitelského insolvenčního návrhu bude znevýhodněna, jelikož přejde do režimu konkursu a následně bude zpeněžena její majetková podstata. Dle mého názoru vyžaduje návrh ustanovení § 396 novely 2016 úpravu.

Z hlediska toho, který způsob řešení úpadku je pro dlužníka fyzickou osobu nejvýhodnější a nejméně bolestivý, bychom si měli především uvědomit, jaké účinky a následky nastávají po prohlášení konkursu a jeho splnění. Ustanovení § 245 ve spojení s § 71 odst. 2 IZ stanoví, že účinky nastávají okamžikem, tj. dnem, hodinou a minutou, zveřejnění rozhodnutí o prohlášení konkursu v insolvenčním rejstříku.²² V důsledku prohlášení konkursu dlužník zcela přichází o možnost disponovat se svým majetkem, který je součástí majetkové podstaty. Dle § 246 IZ dochází k přechodu dispozičních oprávnění a výkonu jiných práv a povinností k majetkové podstatě na insolvenčního správce. Pokud se však insolvenční dlužník, i přes výše uvedený přechod práv a povinností na insolvenčního správce, uchýlí k nějakému právnímu jednání týkajícího se majetku spadajícího do majetkové podstaty, je toto právní jednání vystaveno sankci neúčinnosti vůči věřitelům. Neúčinnost takového jednání nastává ex lege, tedy není třeba žádného konstitutivního rozhodnutí.²³ Nutno však podotknout, že prohlášení konkursu nemá vliv na dlužníkovu svéprávnost (§ 23 a násl. OZ) a ani na jeho procesní způsobilost (§ 19 OSŘ). Insolvenční dlužník může i po prohlášení konkursu činit právní jednání a být účastníkem řízení, avšak jen v rozsahu vymezeném IZ.²⁴

Jak vyplývá z definice konkursu podané IZ, konkurs představuje likvidační formu řešení úpadku, jelikož neuspokojené pohledávky nebo jejich části v rámci insolvenčního řízení nezanikají, nicméně existují dále. Přihlášený věřitel, jehož pohledávka nebyla v konkursním řízení dlužníkem výslovně popřena, může na základě seznamu zjištěných pohledávek tuto neuspokojenou pohledávku vymáhat v rámci výkonu rozhodnutí. Právo podat návrh na výkon rozhodnutí trvá věřiteli 10 let po pravomocném skončení konkursního řízení, potom se promlčí. Z uvedeného tedy vyplývá, že řešení úpadku dlužníka konkursem není pro dlužníka úplně tak

---

²² Nejvyšší soud se ve svém Usnesení ze dne 30. ledna 2014, sp. zn. 29 NSCR 5/2014-B-37, zabýval otázkou, zda pravomocné rozhodnutí o prohlášení konkursu, v případě, že dlužník nebyl poučen o možnosti podat návrh na povolení oddlužení, představuje překážku, která brání vyhovět návrhu na povolení oddlužení.

²³ FRONC CHALUPECKÁ, K., CZUDEK, D. *Odpovědnost v insolvenčním právu*. 1. vydání. Brno: Masarykova univerzita, Právnická fakulta, 2013. s. 50.

²⁴ MARŠÍKOVÁ, Jolana a kol. *Insolvenční zákon s poznámkami, judikaturou, nařízením Rady ES 1346/2000 a prováděcími předpisy*. 2. vydání. Praha: Leges, 2014, s. 460.

ideální, jelikož se věřitelé mohou svých neuspokojených pohledávek v rámci insolvenčního řízení domáhat i po jeho skončení, a to do 10 let.²⁵ Proto by se v praxi měl insolvenční dlužník primárně snažit dosáhnout sanačních způsobů řešení jeho úpadku.

Je třeba dodat, že IZ se v některých případech porušení dlužnických povinností v rámci sanačního insolvenčního řízení staví k přeměně řešení úpadku konkursem jako k sankci za nesplnění povinností dlužníka v sanačním režimu. Tak např. ustanovení § 418 odst. 3 IZ ukládá za sledování nepoctivého záměru sankci spočívající ve zrušení schváleného oddlužení a prohlášení konkursu. Nejvyšší soud se ve svém usnesení ze dne 30. 4. 2013 sp. zn. 29 NSCR 45/2010 vyslovil, že za dané situace nepřichází v úvahu jiné rozhodnutí, než řešení dlužnickova úpadku konkursem.

Vzhledem ke všemu výše uvedenému mám za to, že řešení úpadku konkursem není pro dlužníka fyzickou osobu nejideálnější a shledávám řešení úpadku konkursem méně výhodným. Insolvenčnímu dlužníkovi bych tento způsob doporučila až jako sekundární způsob řešení úpadku v případě, že by jeho úpadek nešel řešit formou sanační.

2.2 Oddlužení

Třetím možným způsobem řešení úpadku insolvenčního dlužníka je tzv. oddlužení. Jeho účelem je osvobodit dlužníka od dluhů a zajistit mu tak tzv. „fresh start“ bez dluhů. Jedná se tedy o sanační způsob řešení úpadku.²⁶ Prvním základním předpokladem pro to, aby mohl být insolvenční dlužník oddlužen a jeho úpadek nebyl řešen v režimu konkursu, je včasné podání návrhu na povolení oddlužení. Insolvenční dlužník, který podává insolvenční návrh sám na sebe a který chce být oddlužen, musí s tímto návrhem spojit návrh na povolení oddlužení. Tedy tyto dva návrhy musí podat společně. Pokud však insolvenční návrh podává jiná osoba, lze návrh na povolení oddlužení podat do 30 dnů od doručení insolvenčního návrhu dlužníkovi (§ 390 odst. 1 IZ).²⁷ Novela 2016 upravuje výši zálohy na náklady insolvenčního řízení, je-li podán návrh na povolení oddlužení. Dosud IZ obsahuje pouze maximální hranici pro výši zálohy na náklady

---

²⁵ MARŠÍKOVÁ, Jolana. *Insolvenční řízení z pohledu dlužníka a věřitele*. 3. aktualizované vydání. Praha: Linde, 2014, s. 113.

²⁶ FRONC CHALUPECKÁ, K., CZUDEK, D. *Odpovědnost v insolvenčním právu*. 1. vydání. Brno: Masarykova univerzita, Právnická fakulta, 2013. s. 26.

²⁷ Více ke včasnému podání návrhu na povolení oddlužení a fázím insolvenčního řízení viz. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 1. 2014, sp. zn. 29 NSCR 5/2014-B-37: „*jestliže insolvenční soud prohlásil konkurs na majetek dlužníka, a toto rozhodnutí nabylo právní moci, odmítne dlužníkům návrh na povolení oddlužení jako podaný někým, kdo k němu nebyl oprávněn (§ 390 odst. 3 IZ), bez zřetele k tomu, zda dlužníkovi uplynula lhůta k podání návrhu na povolení oddlužení.*“

insolvenčního řízení, tj. až do částky 50.000 Kč. Nově se navrhuje stanovit i minimální hranici zálohy, tj. 5.000 Kč, splatné ve lhůtě do pěti dnů po podání návrhu na povolení oddlužení.²⁸

Dalším základním předpokladem pro povolení oddlužení je poctivý záměr dlužníka, jímž je sledováno podání návrhu na povolení oddlužení.²⁹ Poctivostí záměru insolvenčního dlužníka se Nejvyšší soud nejednou zabýval, a tak k němu existuje bohatá judikatura. Dle Usnesení NS ze dne 30. 1. 2014, sp. zn. 29 NSCR 88/2013 „*pouze dlužník, který nečiní kroky k tomu, aby ztížil, omezil či znemožnil věřitelům volbu způsobu oddlužení, je při podání návrhu na oddlužení veden poctivým záměrem.*“ O nepoctivý záměr může jít např. v případě, kdy dlužník v úpadku nebo i v relativně krátké době před podáním návrhu na povolení oddlužení převede svůj automobil, nemovitosti a další hodnotnější majetek na rodinné příslušníky tak, aby se vyhnul zahrnutí tohoto majetku do majetkové podstaty v insolvenčním řízení.³⁰ Rozhodovací praxe je jednotná v tom, že došlo-li takovým jednáním ke krácení věřitelů v insolvenčním řízení, příp. ke zvýhodnění některého z věřitelů, jedná se o nepoctivý záměr.³¹

Tím, kdy se naopak o nepoctivý záměr nejedná, se zabýval Nejvyšší soud např. ve svém usnesení ze dne 30. 1. 2014, sp. zn. 29 NSCR 8/2012, v němž uvádí „*jestliže v posledních 5 letech před zahájením insolvenčního řízení proběhlo trestní řízení, které skončilo pravomocným odsouzením dlužníka (jeho zákonného zástupce, jeho statutárního orgánu nebo člena jeho kolektivního statutárního orgánu) pro trestný čin majetkové nebo hospodářské povahy, a toto odsouzení je již zablženo, nelze odtud bez dalšího usuzovat, že dlužník sleduje podáním návrhu na povolení oddlužení nepoctivý záměr.*“ Dále se Nejvyšší soud se ve svém usnesení ze dne 30. 4. 2013, sp. zn. 29 NSCR 45/2010 vyslovil, že poctivost záměru dlužníka je insolvenčním soudem ex offio zkoumána nejen při povolení oddlužení, ale i při posouzení, zda má být oddlužení schváleno, a dokonce i po skončení insolvenčního řízení. Povinnost dlužníka sledovat navrženým oddlužením poctivý záměr tak trvá po celou dobu procesu oddlužení. V opačném případě, vyjde-li najevo, že dlužník v procesu oddlužení sleduje nepoctivý záměr, je to důvod ke zrušení schváleného oddlužení podle § 418 odst. 1 písm. a) IZ.

Osoba, která žádá o řešení úpadku oddlužením, tedy musí splňovat dva výše uvedené základní předpoklady, kterými jsou včasnost podání návrhu na povolení oddlužení a sledování poctivého záměru při podání tohoto návrhu.

---

²⁸ Více k: Důvodová zpráva k návrhu novely 2016, s. 77.

²⁹ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 4. 2013, sp. zn. 29 NSCR 45/2010 a Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 3. 2012, sp. zn. 29 NSCR 32/2011.

³⁰ K dalším případům nepoctivého záměru dlužníka viz usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 18. 12. 2008, sp. zn. KSBR 40 INS 3720/2008, 2 VSOL 181/2008.

³¹ KRHUT, R. Poctivý záměr v oddlužení. *Bulletin advokacie*, 2012, č. 9, s. 42.

První otázku, kterou je třeba si pro vymezení řešení úpadku oddlužením vůči řešení úpadku konkursem vyřešit, je otázka osob, které se mohou oddlužit, resp. které jsou oprávněny se oddlužit. Jak uvádím v kapitole 1.1, revizní novelou byly změněny předpoklady pro to, komu může být oddlužení povoleno. Oddlužení tak je dle § 389 odst. 1 IZ přípustné pro právnické osoby, které nejsou podle zákona považovány za podnikatele a současně nemají dluhy z podnikání, a pro fyzické osoby, které nemají dluhy z podnikání.³² Nicméně za určitých okolností dle § 389 odst. 2 IZ dluh z podnikání nebrání řešení úpadku, resp. hrozícího úpadku oddlužením. Těmito okolnostmi jsou zejména:

- souhlas věřitele, o jehož pohledávku jde,
- pohledávka, která po skončení insolvenčního řízení zrušením konkursu dle § 308 odst. 1 písm. c) nebo d) nebyla uspokojena, nebo
- pohledávka je pohledávkou zajištěného věřitele.

Na základě výše uvedených skutečností lze tedy shrnout, že oddlužení může být v podstatě povoleno fyzické osobě, která je podnikatelem a má dluhy z podnikání, které zůstaly neuspokojeny poté, co dlužník již prošel konkursem.³³ Rovněž může jít o dlužníka, který má dluhy z podnikání a k řešení úpadku oddlužením dostane věřitelův souhlas. Problémem však může být forma věřitelova souhlasu. Otázkou tedy je, zda postačí konkludentní forma nebo musí být věřitelův souhlas vyjádřen výslovně?³⁴ Touto otázkou se ve svém usnesení zabýval Vrchní soud v Praze v případě dlužnice, které bylo soudem prvního stupně zamítnuto povolení oddlužení a prohlášen konkurs z důvodu, že nepředložila písemný souhlas věřitelů s řešením úpadku oddlužením. Dlužnice však poukázala na tu skutečnost, že žádný z věřitelů proti tomuto způsobu řešení úpadku nevznesl námitky, jelikož se věřitelé nezúčastnili schůze věřitelů, na jejímž programu mělo být hlasování o způsobu řešení jejího úpadku, a proto se domnívá, že věřitelé s oddlužením mlčky souhlasí. Závěrem soud dovodil, že skutečnost, zda lze dlužníkovi, jenž má dluhy z podnikání, poskytnout výhody spojené s oddlužením, v konečném důsledku závisí na rozhodnutí jeho věřitelů, kteří mohou svůj názor projevit, jak v souvislosti s podáním návrhu na povolení oddlužení dle § 389 odst. 2 písm. a) IZ, tak na schůzi věřitelů při projednání způsobu

---

³² Naopak dle Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 24. 7. 2008, sp. zn. KSUL 69 INS 561/2008, 1 VSPH 74/2008 závěr o tom, že oddlužení není přípustné podle § 389 IZ, má ve stadiu rozhodování o návrhu na povolení oddlužení za následek rozhodnutí o odmítnutí tohoto návrhu dle § 390 odst. 3 IZ, a je-li takové zjištění soudem učiněno až po rozhodnutí o povolení oddlužení, naplňuje důvod k rozhodnutí o neschválení oddlužení dle § 405 odst. 1 IZ.

³³ MARŠÍKOVÁ, Jolana. *Insolvenční řízení z pohledu dlužníka a věřitele*. 3. aktualizované vydání. Praha: Linde, 2014, s. 127.

³⁴ MACUROVÁ, Z. a TUCOGLIDIS, G. Souhlas věřitelů s oddlužením fyzické osoby, která má dluhy z podnikání [online]. epravo.cz [cit. 25. července 2015]. Dostupné na <<http://www.epravo.cz/top/clanky/souhlas-veritelu-s-oddluzenim-fyzicke-osoby-ktera-ma-dluhy-z-podnikani-96918.html>>.

oddlužení dlužníka. A protože IZ ve svém § 403 odst. 2 nerozlišuje mezi věřiteli, kteří námitky proti oddlužení nevznegli, protože s oddlužením souhlasili nebo protože se schůze věřitelů nezúčastnili, nelze z daného ustanovení vyvodit jinak, než že mezi neúčastí věřitele a nevnesením námitek na schůzi proti způsobu řešení úpadku, které se účastnil, nelze činit rozdíl.³⁵

Částečnou reakcí na problematiku souhlasu věřitele je navrhovaná změna ustanovení § 389 odst. 2 písm. a) novelou 2016, která zavádí vyvratitelnou domněnku věřitelova souhlasu s řešením úpadku oddlužením. Dluhy z podnikání tak nebrání řešení úpadku dlužníka oddlužením, pokud: „s tím souhlasí věřitel, o jehož pohledávku jde; má se za to, že věřitel souhlasí, pokud nejpozději spolu s přihláškou své pohledávky výslovně nesdělí, že s řešením úpadku oddlužením nesouhlasí nebo souhlasí s podmínkou, a toto své stanovisko odůvodní“. Jaký je však smysl takového ustanovení, když již v § 403 odst. 2 IZ je stanovena právní fikce souhlasu³⁶ v případě, že věřitelé neuplatnili své námitky do skončení schůze věřitelů, která rozhodovala? Máme zde v podstatě duplicitní ustanovení, jež se liší pouze dvěma různými časovými mezníky, do kdy lze uplatnit názor věřitele týkající se řešení úpadku oddlužením – „nejpozději do skončení schůze věřitelů, která rozhodovala o způsobu oddlužení“ a „nejpozději spolu s přihláškou pohledávky“. Mám za to, že navrhované ustanovení § 389 odst. 2 a) novely 2016 ještě vyžaduje úpravu, či minimálně zpřesnění vztahu k § 403 odst. 2 IZ.

Insolvenční zákon poskytuje k provedení oddlužení dvě formy, a to zpeněžení majetkové podstaty a plnění splátkového kalendáře. Při oddlužení zpeněžením majetkové podstaty dochází ke zpeněžení dlužníkovy majetku a k rozdělení výtěžku mezi přihlášené věřitele. Při oddlužení se insolvenčnímu dlužníkovi ponechávají dispoziční oprávnění k jeho majetku a dlužník se zaváže po dobu pěti let plnit splátkový kalendář schválený soudem. Blíže se těmto formám oddlužení budu věnovat ve třetí kapitole. Splnění oddlužení jednou ze dvou výše uvedených forem vezme insolvenční soud dle § 413 IZ na vědomí a právní mocí tohoto rozhodnutí se insolvenční řízení končí. Potom, co je rozhodnuto o splnění oddlužení, může insolvenční dlužník dle § 414 IZ soudu navrhnout, aby jej osvobodil od placení pohledávek zahrnutých do oddlužení, v rozsahu, v němž dosud nebyly uspokojeny. Následně pak insolvenční soud o jeho osvobození od dluhů rozhodne.³⁷

---

³⁵ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 4. 4. 2014, sp. zn. KSPL 20 INS 28995/2013, 4 VSPH 531/2014.

³⁶ § 403 odst. 2 IZ zní: „Věřitelé, kteří hlasovali o přijetí způsobu oddlužení, mohou namítat, že zde jsou skutečnosti, které by jinak odůvodňovaly odmítnutí nebo zamítnutí návrhu na povolení oddlužení. ... Platí, že věřitelé, kteří včas neuplatnili námitky podle věty první, souhlasí s oddlužením bez zřetele k tomu, zda dlužník má dluhy z podnikání.“ Srov. novely 2016 v § 403 odst. 2 vypouští v poslední větě pasáž „bez zřetele k tomu, zda dlužník má dluhy z podnikání.“

³⁷ MARŠÍKOVÁ, Jolana. *Insolvenční řízení z pohledu dlužníka a věřitele*. 3. aktualizované vydání. Praha: Linde, 2014, s. 131.

Závěrem lze shrnout, že základní rozdíl mezi konkursem a oddlužením spočívá již v jejich podstatě – sanační a likvidační. Při oddlužení, tj. sanačním způsobu, zůstává dlužníkovi zachováno dispoziční oprávnění týkající se majetku náležejícího do majetkové podstaty. Po skončení oddlužení je dlužník osvobozen od placení přihlášených pohledávek v insolvenčním řízení v rozsahu, ve kterém nebyly uspokojeny, ale také od placení těch pohledávek, které věřiteli do insolvenčního řízení přihlášeny nebyly, ač být mohly. Naopak v případě konkursu se z výtěžku zpeněžení majetkové podstaty zásadně poměrně uspokojí dlužníkovi věřitelé a neuspokojené pohledávky nebo jejich části nezanikají a existují i po skončení insolvenčního řízení.³⁸ Neuspokojené pohledávky přihlášených věřitelů pak mohou být následně vymáhány v rámci výkonu rozhodnutí. Dlužník tedy není osvobozen od takových dluhů, konkurzem mu není garantován tzv. „fresh start“ a dluhový kolotoč tak zcela nekončí.

Vzhledem ke všemu výše uvedenému vnímám řešení úpadku konkursem jako způsob, v němž je primárním a jediným cílem dosáhnout uspokojení věřitelů bez ohledu na budoucí existenci dlužníka. Zatímco u řešení úpadku oddlužením vedle primárního cíle, jímž je (alespoň částečné) uspokojení věřitelů, stojí rovněž cíl sekundární, jímž je zachování existence dlužníka a umožnění mu dále pokračovat v jeho činnosti. Jako primárně požadovaný způsob řešení úpadku dlužníka fyzické osoby tedy doporučuji oddlužení.

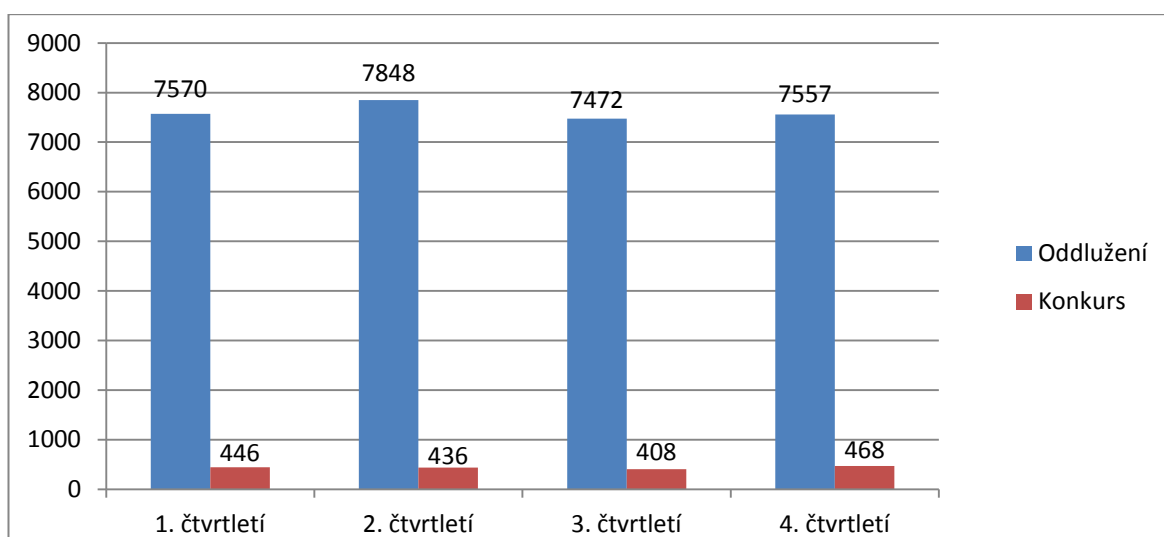
---

³⁸ MARŠÍKOVÁ, Jolana a kol. *Insolvenční zákon s poznámkami, judikaturou, nařízením Rady ES 1346/2000 a prováděcími předpisy*. 2. vydání. Praha: Leges, 2014, s. 459 a 693.

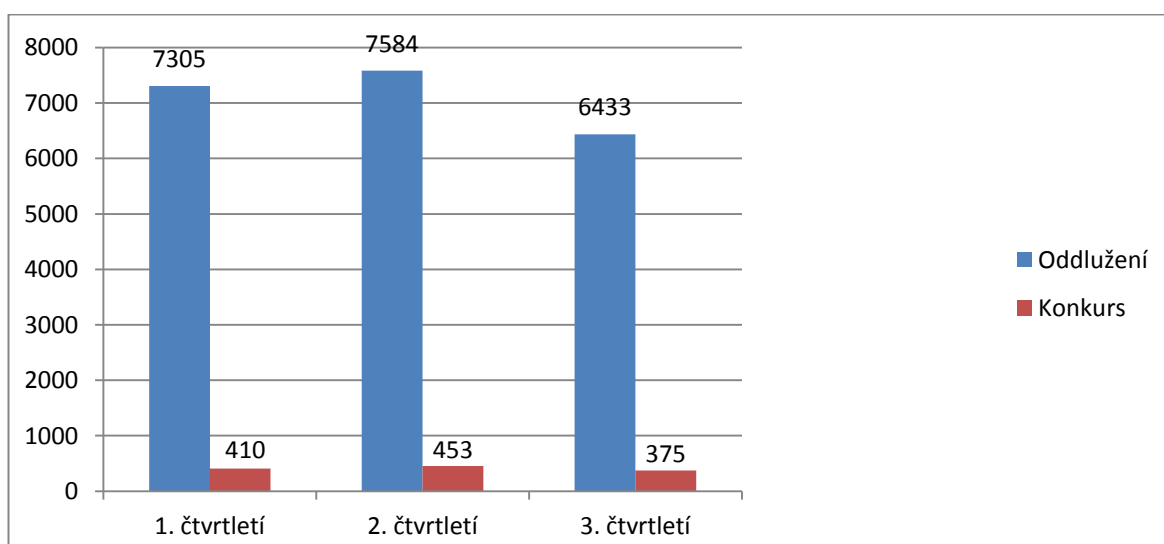
3 Vývoj oddlužení v posledních letech

Jak je zřejmé z příložených statistik Ministerstva spravedlnosti za rok 2014 (dále jen „Příloha č. 1“) a rok 2015 (dále jen „Příloha č. 2“) získaných prostřednictvím aplikace ISIR³⁹, oddlužení je způsobem řešení úpadku využívaným v praxi v mnohonásobně větším měřítku než konkurs. Srovnání využití konkursu a využití oddlužení, resp. srovnání podaných návrhů na prohlášení konkursu a podaných návrhů na povolení oddlužení, uvádím v následujících grafech.

Graf č. 1: Počet podaných návrhů na prohlášení konkursu a návrhů na povolení oddlužení v roce 2014

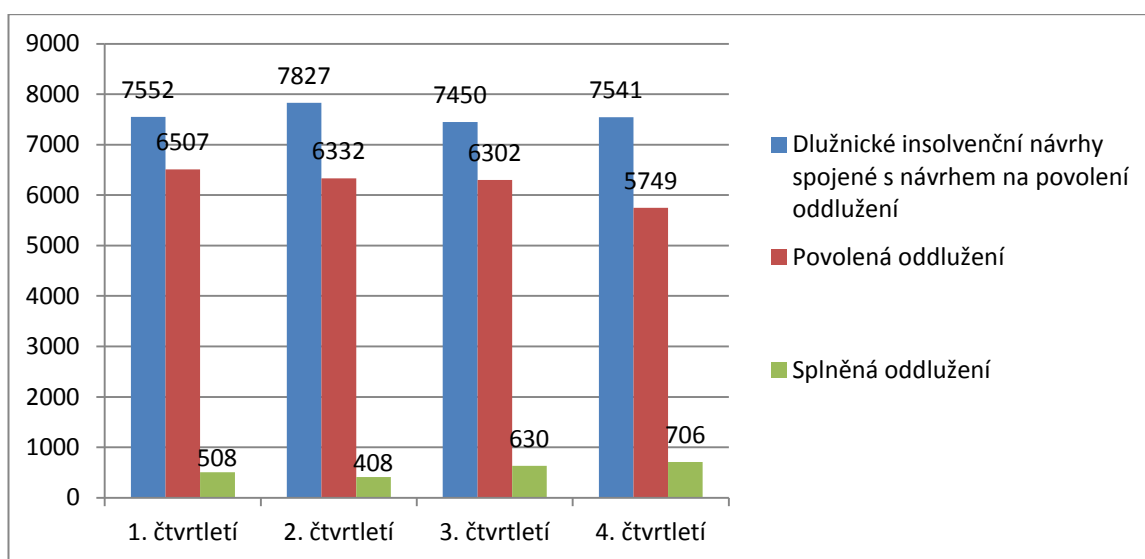
Graf č. 2: Počet podaných návrhů na prohlášení konkursu a návrhů na povolení oddlužení v roce 2015

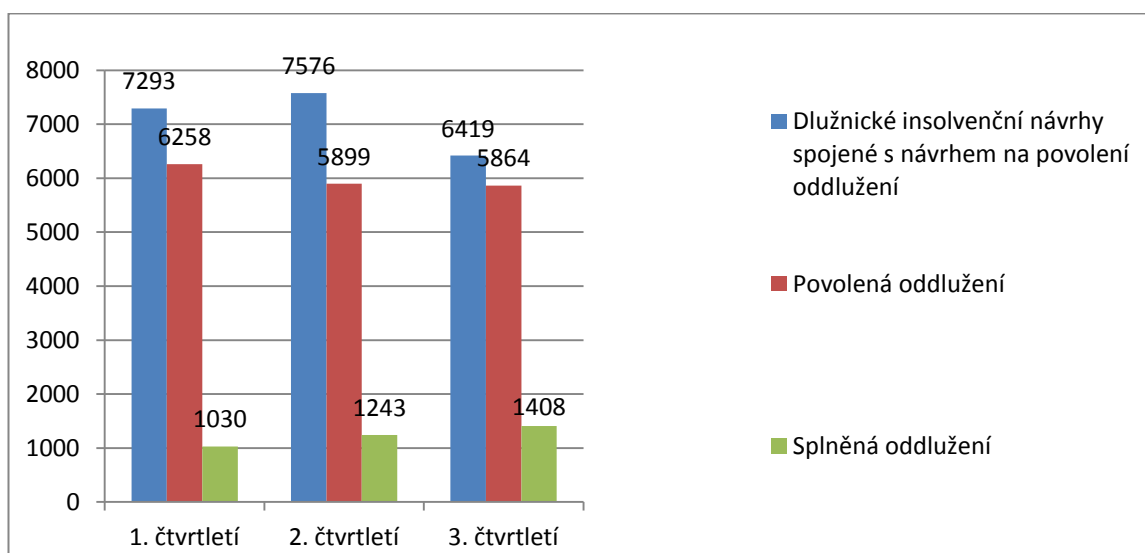
³⁹ Statistická data pro účely této práce na vyžádání poskytl Ministerstvo spravedlnosti ČR.

Jak vyplývá z výše uvedených grafů, institut oddlužení je v praxi velmi hojně využíván. Při pohledu na statistiky v Přílohách č. 1 a 2 lze však rovněž vypožorovat, že za sledovaná období trend podaných dlužnických insolvenčních návrhů spojených s návrhem na povolení oddlužení a samotných povolených oddlužení v praxi mírně klesá. Oproti tomu však počet splněných oddlužení razantně, více než dvojnásobně, narůstá. Tak například v prvním čtvrtletí roku 2014 bylo splněno 508 oddlužení, v prvním čtvrtletí roku 2015 jich bylo už 1.030. Ve třetím čtvrtletí roku 2014 bylo splněno 630 oddlužení, ve třetím čtvrtletí roku 2015 jich bylo už 1.408. Vše výše uvedené názorně zobrazují tyto grafy.

Graf č. 3: Vývoj oddlužení za rok 2014

Graf č. 4: Vývoj oddlužení za rok 2015

3.1 Akreditovaný oddlužovatel

Institut oddlužení je zadluženými osobami v praxi bezpochyby hojně využíván. Takových situací, kdy jediným východiskem osob z dluhové pasti je právě jejich oddlužení, využívají oddlužovací agentury, které si za pouhé sepsání insolvenčního návrhu účtují odměny až v řádech deseti tisíc korun. Důvodová zpráva k novele 2016 uvádí cca 5.000 Kč až 50.000 Kč. Jen zřídka se však jedná o kvalifikované služby. Často se dlužníkovi dostane podprůměrně zpracovaného insolvenčního návrhu nebo návrhu na povolení oddlužení a hrozí mu tak větší riziko poškození na jeho majetkové sféře, např. tím, že mu nebude oddlužení povoleno a spadne tak automaticky do režimu méně výhodného konkursu. Nemluvě o tom, že tyto agentury nenesou jakoukoliv odpovědnost za úspěšnost nekvalitně zpracovaného návrhu či poskytnuté služby. Je třeba dodat smutný fakt, že naproti tomu advokáti se vši potřebnou kvalifikací a odpovědností poskytují tyto služby za zlomek ceny (obvykle 5.000 Kč až 8.000 Kč), přesto dlužníci stále padají do spárů oddlužovacích agentur.⁴⁰

Tomuto negativnímu jevu, kdy možnost zpracovat insolvenční návrh či poskytovat jiné služby spojené s institutem oddlužení je dána téměř jakémukoliv komerčnímu subjektu, chce zabránit novela 2016. Klade si za cíl jednak podstatně upravit systém subjektů, které poskytují služby související s institutem oddlužení (§ 418a až § 418i novely 2016), a jednak také zavádí povinné zastoupení dlužníka při podání návrhu na oddlužení (§ 390a novely 2016).

Regulaci subjektů poskytujících služby souvisejících s oddlužením řeší novela 2016 zavedením institutu akreditace. Akreditovaná osoba bude muset splňovat mnohé podmínky. Předně je stanovena podmínka vlastnického nebo jiného užívacího práva k prostorám, v nichž budou oddlužovací služby poskytovány (§ 418a písm. a) novely 2016). Existence takových prostor by měla zajistit, aby služby byly dlužníkovi poskytovány osobně, v přímém kontaktu s ním. Pravděpodobně by se tak již neměla stát situace, kdy dlužník, který ze strany oddlužovací agentury obdržel nekvalitně zpracovaný insolvenční návrh, pro uplatnění reklamace takového návrhu již nemůže oddlužovací agenturu dohledat.

Druhou podmínkou pro udělení akreditace je podmínka bezúhonnosti osoby, která má oddlužovací služby poskytovat (§ 418a písm. b) novely 2016). Pro potřeby akreditace se bezúhonnou osobou rozumí osoba, která nebyla pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin

---

⁴⁰ PAVLIŠ, M. Akreditovaný oddlužovatel v návrhu novely insolvenčního zákona aneb opravdu potřebujeme novou právnickou profesi? [online]. Bulletin-advokacie.cz [cit. 28. října 2015]. Dostupné na <<http://www.bulletin-advokacie.cz/akreditovany-oddruzovatel-v-navrhu>>.

nebo trestný čin spáchaný z nedbalosti v souvislosti s výkonem činností při poskytování služeb nebo činností srovnatelných, anebo osoba, na niž se hledí jako by nebyla odsouzena.

Dále se vyžaduje odborná způsobilost alespoň jedné fyzické osoby, která bude garantovat poskytované oddlužovací služby (§ 418a písm. c.) novely 2016). Takovou způsobilostí se rozumí právnické vzdělání. Dle mého názoru jde o požadavek nejen rozumný, ale i zcela nutný, neboť je třeba odborného garanta při poradenství a poskytování oddlužovacích (právních) služeb. To nicméně neznamená, že by všichni zaměstnanci oddlužovacích agentur měli mít právnické vzdělání. Stejně tomu tak není ani např. v advokátních kancelářích, kdy určité úkony mohou vykonávat zaměstnanci advokátů.

Další podmínkou pro udělení akreditace je povinnost uzavřít smlouvu o pojištění odpovědnosti za škodu, která by mohla vzniknout v souvislosti s poskytováním oddlužovacích služeb (§ 418a písm. d) novely 2016). Tento požadavek opět shledávám jako velmi rozumný, jelikož do dnešního dne oddlužovací agentury nenesou jakoukoliv odpovědnost za úspěšnost nekvalitně zpracovaného insolvenčního návrhu či poskytnuté služby a dlužník se tak po oddlužovací agentuře nemůže domoci zadostiučinění.

Písm. e) ustanovení § 418a novely 2016 vyžaduje veřejnou prospěšnost právnické osoby dle OZ. Důvodová zpráva novely 2016 upřesňuje, že tato podmínka neznamená, že právnická osoba musí mít nutně statut veřejné prospěšnosti, ale postačí samotné naplnění podmínek veřejné prospěšnosti dle OZ.⁴¹ O tom, zda jsou tyto podmínky naplněny, by měl rozhodovat správní orgán, který akreditaci bude udělovat. Zamýšleným účelem tohoto požadavku je eliminace osob, které se poskytováním oddlužovacích služeb pouze obohacují na úkor dlužníků.⁴²

Posledním požadavkem pro udělení akreditace je vykonání odborné zkoušky (§ 418a písm. f) novely 2016). Dle důvodové zprávy novely 2016 „*samotné právnické vzdělání neposkytuje záruku odbornosti a je žádoucí, aby byly zkoumány i subjektivní schopnosti žadatele.*“⁴³ Mělo by se jednat o zkoušku skládající se z teoretické a praktické části. Parametry této zkoušky by pak měly být stanoveny vyhláškou. Nemohu se ubránit pocitu, že se jedná o jakousi analogii advokátní, justiční či jiné odborné právnické zkoušky.

Jak jsem zmínila již výše, novela 2016 ve svém § 390a odst. 1 vyžaduje povinné zastoupení dlužníka při podání návrhu na oddlužení. Návrh na povolení oddlužení (§ 390 odst.1 IZ) musí

---

⁴¹ § 146 OZ: „*Veřejně prospěšná je právnická osoba, jejímž posláním je přispívat v souladu se zakladatelským právním jednáním vlastní činností k dosahování obecného blaha, pokud na rozhodování právnické osoby mají podstatný vliv jen bezúboňné osoby, pokud nabyla majetek z pozitivních zdrojů a pokud hospodárně využívá své jmění k veřejně prospěšnému účelu.*“

⁴² Důvodová zpráva k novele 2016 s. 84 - 86.

⁴³ Tamtéž, s. 85.

být sepsán a podán buď advokátem, notářem, insolvenčním správcem anebo akreditovanou osobou. Odst. 2 uvedeného ustanovení stanovuje výjimky z povinného sepsání návrhu pro osoby, které mají právnické vzdělání nebo vykonaly odbornou insolvenční zkoušku. Osobám dle odst. 1 náleží za sepsání návrhu odměna, kterou mohou ve lhůtě pro přihlášení pohledávek uplatnit v rámci insolvenčního řízení jako pohledávku postavenou na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou. Odměna bude záležet na rozsahu majetkové podstaty dlužníka, počtu věřitelů a také na tom, zda se jedná o společný návrh manželů na oddlužení. Maximální výše takové odměny bude stanovena prováděcím právním předpisem. V tomto případě zde shledávám také jakousi analogii, a to k advokátnímu tarifu⁴⁴. Výhodu způsobu výplaty odměny v rámci insolvenčního řízení vidím ve skutečnosti, že dlužník před podáním návrhu na povolení oddlužení v podstatě nebude muset osobě, která mu tento návrh sepíše, platit žádné peníze, a také v tom, že přihlášením odměny jako pohledávky do insolvenčního řízení, bude výše odměny podrobena jakési kontrole, resp. přezkumu ze strany insolvenčního soudu a insolvenčního správce.

Zákonodárce novelou 2016 dává v oblasti insolvenčního řízení prostor zcela novým subjektům, které mohou poskytovat oddlužovací služby. Můžeme říci, že se v podstatě pokouší zavést nové právnické povolání, které můžeme pojmenovat např. akreditovaným oddlužovatelem nebo oddlužovacím specialistou, který by v rámci insolvenčního řízení dlužníky zastupoval. V současné době máme na trhu tisíce advokátů (ke dni 1. 10. 2015 je dle údajů České advokátní komory zapsáno celkem 12.217 advokátů a 3.453 advokátních koncipientů, kteří se advokáty do pár let stanou)⁴⁵ a jiných právnických povolání, kteří již odbornou advokátní, insolvenční či jinou zkoušku úspěšně vykonali a jsou schopni vykonávat poradenství ve věcech oddlužení. Dle mého názoru se zákonodárce dopouští přílišného „škatulkování“. To bychom mohli zavést jako akreditované osoby např. i spotřebitelské specialisty, kteří by zastupovali spotřebitele, nebo úvěrové specialisty, kteří by před soudy zastupovali osoby, které si vzaly úvěr. Necítím tak potřebu zavádět nové právnické profese. Vždyť právníků, kteří by se oddlužování osob mohli věnovat, je dost.

---

⁴⁴ Vyhláška č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách za poskytování právních služeb ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁵ ČESKÁ ADVOKÁTNÍ KOMORA. Zápis ze zasedání 22. schůze představenstva ČAK [online]. Oficiální stránky České advokátní komory [cit. 30. října 2015]. Dostupné na <http://www.cak.cz/assets/komora/zapis_22_predstavenstvo_2015_10_12.pdf>.

ČESKÁ ADVOKÁTNÍ KOMORA. Seznam advokátů [online]. Oficiální stránky České advokátní komory [cit. 30. října 2015]. Dostupné na <<http://www.cak.cz/scripts/detail.php?id=326>>.

3.2 Zavedení dohledu nad oddlužovacími službami

Jestliže zákon stanoví povinnosti, je třeba dohlížet na to, zda jsou tyto povinnosti dodržovány. V souvislosti se stanovením závazných podmínek pro výkon oddlužovacích služeb je třeba, aby bylo dodržování těchto podmínek a povinností stanovených novelou 2016 kontrolováno. Navrhovaná ustanovení § 418h a násl. novely 2016 zakotvují dohledovou pravomoc Ministerstva spravedlnosti ČR (dále jen „ministerstvo“) nad poskytováním oddlužovacích služeb. Dohledovou pravomoc by mělo ministerstvo vykonávat prostřednictvím kontrol prováděných u akreditovaných subjektů a dalších osob, které mohou na základě zákona vykonávat oddlužovací služby. Postup při provádění kontroly by se řídil zvláštním právním předpisem, jímž je zákon č. 255/2012 Sb., o kontrole (dále jen „kontrolní řád“).

Jak uvádím v předchozí kapitole, k samotnému zavedení akreditovaných oddlužovatelů se stavím spíše negativně. Proto mi i na to navazující zavádění institucionalizovaného dohledu nad poskytováním oddlužovacích služeb jen potvrzuje, že myšlenka akreditovaných oddlužovatelů přináší jen zbytečné složitosti. Tyto složitosti spatřuji především v nutnosti zavádění nových návazných institutů, konkrétně tedy u akreditace oddlužovatelů musí navazovat dohled ministerstva. A také v tom, že jejich zavedení by si vyžádalo personální náklady na zaměstnance, kteří by akreditace udělovali a také na zaměstnance, kteří by v rámci dohledu kontroly poskytování oddlužovacích služeb prováděli. Proto tedy vzhledem ke všemu výše i dříve uvedenému nepodporuji systém udělování akreditací.

4 Volba forem oddlužení

Jak vyplývá z předchozích kapitol, oddlužení je nejčastějším způsobem řešení úpadku dlužníka. Oddlužení lze realizovat dvěma formami. IZ umožňuje řešit oddlužení plněním splátkového kalendáře nebo zpeněžením majetkové podstaty (§ 398 IZ), přičemž záleží především na věřitelích, který způsob oddlužení pro dlužníka hlasováním na schůzi věřitelů zvolí. Nejvyšší soud judikoval, že „*dlužník, který svým jednáním věřitele omezí ve volbě způsobu oddlužení, podáním návrhu na povolení oddlužení sleduje nepoctivý záměr dle § 395 odst. 1 písm. a) IZ,*“⁴⁶ což sebou nese své následky, které spočívají v zamítnutí návrhu na povolení oddlužení (§ 395 odst. 1 písm. a) IZ) nebo zrušení schváleného oddlužení a rozhodnutí o způsobu řešení úpadku konkursem (§ 418 odst. 3 IZ).

Rozhodnutí, zda věřitelé pro dlužníka zvolí splátkový kalendář nebo zpeněžení majetkové podstaty, bude pravděpodobně vycházet z majetnosti dlužníka a pravidelnosti jeho příjmů. Dá se tedy předpokládat, že v případě, kdy je dlužník nemajetný, avšak má pravidelný měsíční příjem, ze kterého se lze uspokojovat, připadá v úvahu spíše plnění oddlužení formou splátkového kalendáře. V případě, že se naopak jedná o dlužníka, který má „bohatou“ majetkovou podstatu tvořenou např. nemovitostí nebo více nemovitostmi, ze kterých se lze dostatečně uspokojit, a u něhož je popř. méně pravděpodobné, že by měl pravidelný měsíční příjem, přichází v úvahu spíše plnění oddlužení formou zpeněžení majetkové podstaty.

Podle ustanovení § 402 IZ mají právo hlasovat o způsobu oddlužení pouze nezajištění věřitelé, kteří včas přihlásili svou pohledávku. Zajištění věřitelé nemohou hlasovat ani v rozsahu, ve kterém je podle znaleckého posudku vypracovaného v insolvenčním řízení po rozhodnutí o úpadku hodnota zajištění nižší než výše zajištěné pohledávky. Schůze věřitelů rozhoduje prostou většinou hlasů nezajištěných věřitelů počítanou podle výše jejich pohledávek (§ 402 odst. 3 IZ), přičemž platí, že na každou 1 Kč pohledávky připadá jeden hlas (§ 49 odst. 1 IZ). Volba formy oddlužení je tak plně v rukou věřitelů. Po přijetí rozhodnutí o formě oddlužení insolvenční soud již nepřezkoumává, zda je zvolená forma pro dlužníka výhodná, není právně významné, zda dlužník upřednostňoval jinou než zvolenou formu oddlužení a insolvenční soud není oprávněn rozhodnutí schůze věřitelů o volbě formy oddlužení měnit.⁴⁷

Dle usnesení Nejvyššího soudu ze dne 22. 5. 2013, sp. zn. 29 NSCR 35/2013 dlužník podáním návrhu na povolení oddlužení dává najevo, že souhlasí s oddlužením jedním ze dvou zákonem stanovených forem, o kterém rozhodují věřitelé a nepřijmou-li rozhodnutí tyto, pak

---

⁴⁶ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 1. 2014, sp. zn. 29 NSCR 88/2013.

⁴⁷ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 1. 2014, sp. zn. 29 NSCR 91/2013.

insolvenční soud. Nejvyšší soud se dále v tomto usnesení vyslovil, že skutečnost, že dlužník upřednostňuje oddlužení formou plnění splátkového kalendáře před zpeněžením majetkové podstaty, kterou zvolili věřitelé nebo insolvenční soud, jeho právo podat odvolání proti usnesení o schválení oddlužení zpeněžením majetkové podstaty nezakládá. Výkladem § 406 odst. 4 IZ lze dovodit, že dlužník není osobou oprávněnou k podání odvolání proti rozhodnutí o schválení oddlužení zpeněžením majetkové podstaty, i kdyby prosazoval jinou formu oddlužení, než tu která byla na schůzi věřitelů zvolena.

V praxi však platí, že věřitelé insolvenčního řízení, v němž dlužník žádá o povolení oddlužení, nechají volně plynout, resp. nehlasují o formě oddlužení na schůzi věřitelů a pouze do insolvenčního řízení přihlásí své pohledávky. Rozhodnutí o formě oddlužení dle usnesení věřitelů označuje O. Řeháček v praxi jako zcela raritní. V takových případech, kdy věřitelé nepřijmou rozhodnutí o formě oddlužení, resp. jestliže ani jedna z forem oddlužení nezíská prostou většinu hlasů nezajištěných věřitelů, pak formu oddlužení dlužníkovi zvolí insolvenční soud (§ 402 odst. 5 IZ). Obecně lze říci, že by vždy měla být zvolena taková forma oddlužení, která je nejvýhodnější pro věřitele. Často však volba formy oddlužení vychází ze sociálního hlediska dlužníka.⁴⁸

Dle O. Řeháčka se při volbě forem oddlužení můžeme setkat s několika přístupy. Prvním přístupem je situace, kdy soud zvolí tu formu oddlužení, která věřitelům přinese vyšší míru uspokojení jejich pohledávek. Ačkoliv tento přístup zcela odpovídá textu zákona, je v praxi nejméně častý. Druhý přístup spočívá v tom, že soud umožní dlužníkovi navýšit jeho příjmy např. prostřednictvím darovací smlouvy anebo smlouvy o důchodu tak, aby plnění splátkového kalendáře představovalo obdobné uspokojení pohledávek věřitelů, jako by tomu bylo v případě, kdy by došlo ke zpeněžení majetkové podstaty. Tento přístup je v praxi nejběžnější. Posledním přístupem je situace, kdy soud schválí oddlužení plněním splátkového kalendáře i v případě, kdy zpeněžením dlužníkova majetku by se věřitelům dostalo podstatně vyššího uspokojení jejich pohledávek. Tento přístup někdy soudy využívají např. v případech, kdy nemovitost, která je předmětem majetkové podstaty, obývá sám dlužník.⁴⁹

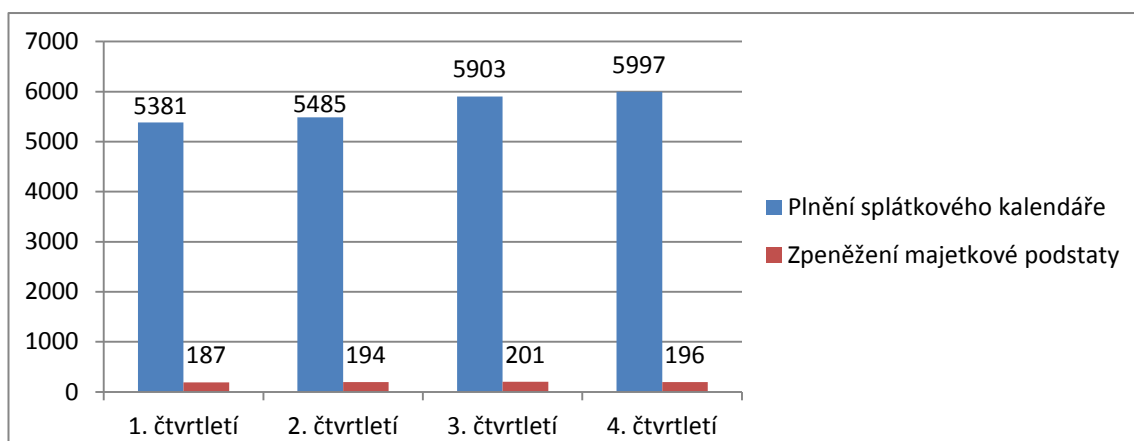
Využití jednotlivých forem oddlužení v praxi v posledních letech demonstrují v následujících grafech vytvořených na základě statistických dat obsažených v Příloze č. 1 a Příloze č. 2.

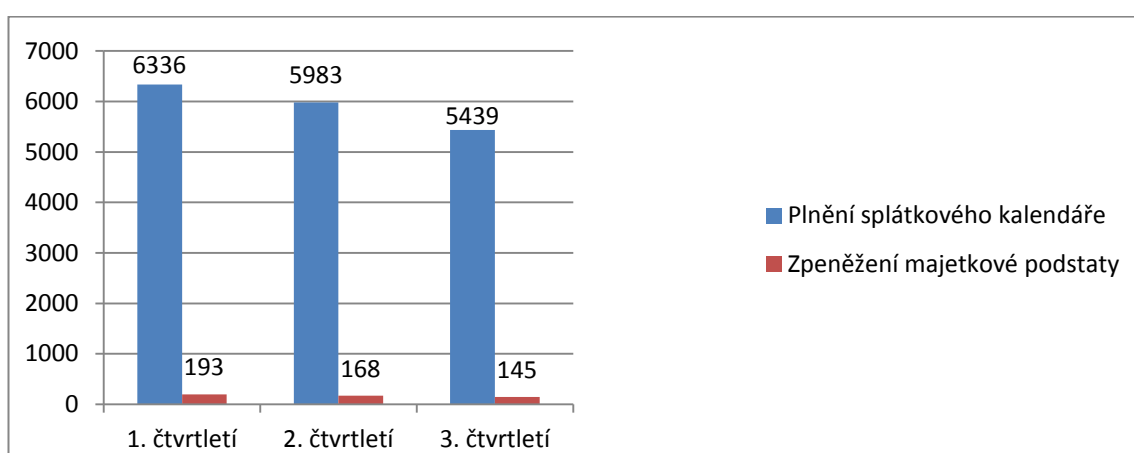
⁴⁸ ŘEHÁČEK, O. Sjednocování insolvenčního práva? *Konkursní noviny*, 2015, roč. XVIII, č. 3, s. 5.

⁴⁹ tamtéž

Graf č. 5: Využití forem oddlužení v roce 2014

Graf č. 6: Využití forem oddlužení v roce 2015

Jak je patrné z grafu č. 5 a č. 6 převládající formou oddlužení je bezpochyby plnění splátkového kalendáře.

4.1 Splátkový kalendář

Oddlužení plněním splátkového kalendáře spočívá v tom, že dlužník je povinen po dobu pěti let měsíčně splácet nezajištěným věřitelům ze svých příjmů částku ve stejném rozsahu, v jakém z nich mohou být při výkonu rozhodnutí nebo exekuci uspokojeny přednostní pohledávky⁵⁰. Dle § 279 odst. 1 OSŘ se z čisté mzdy, která zbývá dlužníkovi po odečtení nezabavitelné částky a která je zaokrouhlena dolů na částku dělitelnou třemi a vyjádřenou v celých korunách, srážejí dvě třetiny. Třetí třetina zůstává dlužníkovi k dispozici. Dlužník tak nemá na výběr, jakou částku bude splácet věřitelům a jakou částku si nechá pro svou vlastní potřebu. V praxi to chodí tak, že plátce dlužníkovra příjmu zašle jeho zabavitelnou část přímo insolvenčnímu správci a ten po odečtení zálohy na odměnu a paušální částky na hotové výdaje,

⁵⁰ § 279 odst. 2 OSŘ

popř. DPH, pokud je jejím plátcem, rozdělí tuto zabavitelnou část příjmu mezi nezajištěné věřitele podle poměru jejich pohledávek způsobem, který insolvenční soud určí v rozhodnutí o schválení oddlužení. Co se týče pohledávek zajištěných věřitelů, ty se uspokojují z výtěžku zpeněžení jejich zajištění, pokud o zpeněžení zástavy zajištěný věřitel požádá. Při zpeněžení se postupuje obdobně podle ustanovení o zpeněžení v konkursu (§ 293 IZ).⁵¹

Jak uvádí ustanovení § 398 odst. 3 IZ dlužník je při oddlužení plněním splátkového kalendáře povinen platit měsíční částky nezajištěným věřitelům po dobu pěti let. Může však plnění splátkového kalendáře skončit dříve než uplynutím 5 let? Nejvyšší soud se ve svém usnesení ze dne 28. 2. 2013, sp. zn. 29 NSCR 12/2013 vyslovil, že lhůta 5 let stanovená dlužníkovi při oddlužení plněním splátkového kalendáře ke splácení pohledávek věřitelům je lhůtou nejzazší a její počátek vždy určuje termín první splátky určený v rozhodnutí o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře. Samotné plnění splátkového kalendáře probíhá zásadně po dobu celých pěti let, a to bez ohledu na to, zda dlužník splatil věřitelům očekávané minimální plnění ve výši 30% nebo vyšší. Plnění splátkového kalendáře může dříve skončit jen za předpokladu, že dlužník v plné výši (tj. 100%) uhradil všechny nezajištěné pohledávky, které byly uvedeny ve schváleném splátkovém kalendáři. V takovém případě insolvenční soud vydá dle § 413 IZ rozhodnutí o splnění oddlužení i před skončením pětiletého období pro plnění splátkového kalendáře.⁵²

Po výše uvedeném rozhodnutí o splnění oddlužení může dlužník zažádat insolvenční soud o osvobození od placení pohledávek (blíže viz kapitola 5) za předpokladu, že řádně a včas plnil všechny své povinnosti. Oddlužení formou plnění splátkového kalendáře je v tomto ohledu pro dlužníka náročnější než oddlužení formou zpeněžení majetkové podstaty, neboť dlužník musí po celou dobu trvání účinků schválení oddlužení plnit řadu povinností vyplývajících mu z ustanovení § 412 IZ. Tyto povinnosti odpovídají charakteru oddlužení plněním splátkového kalendáře, jenž je z pohledu věřitelů relativně méně výhodný v čase, a to z důvodu určité nejistoty.⁵³

4.1.1 Změna příjmu dlužníka

Dle ustanovení § 412 odst. 1 písm. c), d) IZ je dlužník povinen bez zbytečného odkladu hlásit insolvenčnímu soudu, insolvenčnímu správci a věřitelskému výboru každou změnu svého zaměstnání a dvakrát do roka (vždy k 15. březnu a 15. září kalendářního roku, neurčí-li insolvenční soud jinak) předložit přehled svých příjmů za uplynulých šest kalendářních měsíců. V

---

⁵¹ MARŠÍKOVÁ, Jolana a kol. *Insolvenční zákon s poznámkami, judikaturou, nařízením Rady ES 1346/2000 a prováděcími předpisy*. 2. vydání. Praha: Leges, 2014, s. 711.

⁵² Tamtéž, s. 734.

⁵³ HÁSOVÁ, J. a kol. *Insolvenční zákon. Komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 1391 a násl.

průběhu plnění splátkového kalendáře však mohou nastat různé situace, které mohou mít vliv na jeho řádné a včasné plnění či výši splátek. Předně se jedná o změnu příjmu dlužníka. Změna příjmu může spočívat v tom, že dlužník změní zaměstnavatele, a ten ho odměňuje vyšší či nižší mzdou nebo v tom, že dlužník zaměstnání zcela ztratí. Co se pak děje se splátkami? Je změna či ztráta zaměstnání důvodem pro zvýšení či snížení splátek nebo dokonce pro zrušení oddlužení?

Prvním případem změny výše příjmu dlužníka může být situace, kdy se dlužníkovy příjmy zvýší. Zvýšení příjmů můžeme dělit na mimořádné, resp. krátkodobé a na pravidelné, resp. dlouhodobé. Krátkodobé příjmy se vyznačují mimořádností, nahodilostí a jsou ojedinělé, bude se jednat zejména o příležitostný přivýdělek, ale např. i o výhry ze soutěží nebo loterií, příjmy z krátkodobého pronájmu svého majetku, plnění z pohledávek, příjmy z autorských práv nebo o vrácený daňový přeplatek. V takovém případě má dlužník povinnost tyto mimořádné příjmy použít k mimořádným splátkám nad rámec splátkového kalendáře (§ 412 odst. 1 písm. b) IZ). Dlouhodobé příjmy se vyznačují pravidelností, bude se jednat např. o situace, kdy je dlužník zaměstnán novým zaměstnavatelem, který mu vyplácí vyšší mzdu, dlužník uzavřel smlouvu o důchodu dle § 2701 OZ, ze které mu plynou další příjmy, anebo dlužníkovi odpadla vyživovací povinnost. V takových případech, kdy dlužník zvýšených příjmů dosahuje pravidelně či opakovaně, by bylo na místě změnit rozhodnutí o schválení oddlužení, které by tuto změnu příjmů, ze kterých lze provádět splátky, reflektovalo. Soud by o změně rozhodnutí o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře rozhodoval dle § 407 odst. 3 IZ, a to i bez návrhu, změnilo-li se podstatně okolnosti, které jsou pro výši měsíčních splátek rozhodující.⁵⁴

Druhým případem může být naopak situace, kdy dlužník v průběhu plnění splátkového kalendáře ztratí zaměstnání a po dobu několika měsíců nemá žádný příjem, přestane věřitelům splátky platit, popř. věřitelům odvádí nižší měsíční splátky. Ztráta zaměstnání většinou nevede ke zrušení již schváleného oddlužení dle § 418 IZ, a to zejména pokud před ní dlužník zaručoval uspokojování věřitelů nad rámec zákonem požadovaného 30 % minima uspokojení pohledávek věřitelů. V rámci pěti let se však musí jednat o stav přechodný, nikoliv dlouhodobý. Dlužník je v takové situaci povinen vyvíjet aktivitu za účelem získání nového zaměstnání, která spočívá především v aktivním vyhledávání volných pracovních míst, absolvování přijímacích pohovorů, popř. rekvalifikačních kurzů pro zvýšení možnosti uplatnění na trhu práce. Dále je dlužník povinen nabídky práce neodmítat (§ 412 odst. 1 písm. a) IZ) a případně přijmout i méně kvalifikovanou práci, jak vyplývá z odůvodnění usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 29. 9. 2010, sp. zn. KSPH 55 INS 1199/2009, 3 VSPH 607/2010-B, které uvádí, že pokud na trhu

---

⁵⁴ HÁSOVÁ, J. a kol. *Insolvenční zákon. Komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 1391 a násl.

práce vytvářeném pro osoby v evidenci nezaměstnaných není k dispozici práce odpovídající vzdělání a kvalifikaci dlužníka, pak tento nesmí odmítnout žádnou jinou práci, kterou je schopen vykonávat.

Pokud se však bude jednat o stav dlouhodobý, tedy pokud dlužník nenalezne zaměstnání a dlouhodobě nebude plnit splátkový kalendář (např. v důsledku odmítání nabízených pracovních příležitostí nebo v důsledku dlouhodobé nemoci a následné invalidity), je to důvodem pro zrušení oddlužení a současné rozhodnutí o prohlášení konkursu. Těmito důvody jsou zejména důvod uvedený v § 418 odst. 1 písm. a) IZ, kdy dlužník neplní podstatné povinnosti podle schváleného způsobu oddlužení a důvod dle písm. b) citovaného ustanovení, kdy je zřejmé, že podstatnou část splátkového kalendáře nebude možné splnit. K vymezení rozdílu těchto dvou důvodů nám může posloužit rovněž odůvodnění usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 2. 2013, sp. zn. 29 NSCR 12/2013, který dovozuje, že pokud *„dlužník za trvání účinků schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře není schopen hradit měsíční splátky předpokládané podle schváleného oddlužení, ačkoli řádně plní povinnosti uvedené v § 412 odst. 1 a 3 IZ, není to důvodem k postupu podle § 418 odst. 1 písm. a) IZ; postup podle § 418 odst. 1 písm. b) IZ tím však není vyloučen.“* Důvod pro zrušení schváleného oddlužení uvedený v písm. b) citovaného ustanovení tedy použijeme v případě, kdy je zřejmé, že dlužník nesplní podstatnou část splátkového kalendáře, avšak přesto plní své podstatné povinnosti. Které povinnosti lze považovat za podstatné, zákon nedefinuje, a proto jejich posouzení záleží na úvaze soudu. Za podstatnou můžeme obecně považovat povinnost, jejíž plnění může významně ovlivnit splnění podmínek oddlužení.⁵⁵ Tak např. povinnost provádět splátky z dosažených příjmů, nezatajování příjmů ani jiného majetku, neodmítání splnitelné možnosti obstarat si příjem, povinnost součinnosti se soudem a insolvenčním správcem a další povinnosti dlužníka uvedené v § 412 odst. 1 a 3 IZ.

Pokud si tedy představíme modelovou situaci č. 1, kdy dlužník přijde o zaměstnání a dlouhodobě neplní splátkový kalendář z důvodu toho, že odmítá pracovní příležitosti nebo neusiluje o získání příjmu, soud by měl předčasně zrušit oddlužení pro porušení podstatné povinnosti dle § 418 odst. 1 písm. a) IZ a současně rozhodnout o prohlášení konkursu. V modelové situaci č. 2 si představme dlužníka, který ztratí zaměstnání a v důsledku dlouhodobé nemoci a následné invalidity nemůže nové zaměstnání nalézt, přestane dlouhodobě plnit splátkový kalendář, přičemž všechny podstatné povinnosti vyplývající mu ze schváleného způsobu oddlužení plní. V tomto případě by měl soud rozhodnout o předčasném zrušení

---

⁵⁵ HÁSOVÁ, J. a kol. *Insolvenční zákon. Komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 1422.

schváleného oddlužení pro nemožnost plnění podstatné části splátkového kalendáře dle § 418 odst. 1 písm. b) IZ a současně rozhodnout o prohlášení konkursu.

Rada na závěr (především) pro dlužníky z modelové situace č. 2, ale i pro „lenochy“ z modelové situace č. 1 (za předpokladu, že soud nepřijde na porušování jejich povinností). Aby v těchto případech dlužníci nemuseli zrušením oddlužení pozbýt jeho výhody, je nutné dodat, že řešením této nepříznivé situace může být právě uzavření smlouvy o důchodu dle § 2701 OZ, již si dlužník opatří zdroje pro plnění splátkového kalendáře od třetí osoby.⁵⁶

4.2 Zpeněžení majetkové podstaty

Druhou formou oddlužení dlužníka je zpeněžení jeho majetkové podstaty. Vzhledem k menší četnosti využití oproti splátkovému kalendáři, jak je patrné z grafů č. 5 a č. 6, se budu této formě oddlužení věnovat spíše jen obecně. Základ zpeněžení majetkové podstaty spočívá v převedení veškerého majetku, který do ní náleží, na peníze, ve využití bankovních kont a peněžní hotovosti dlužníka, a v úplatném postoupení dlužnických pohledávek. Účelem je uspokojení věřitelů. Při zpeněžení majetkové podstaty v oddlužení se postupuje obdobně jako při zpeněžení majetkové podstaty v konkursu (§ 286 a násl. IZ), tj. veřejnou dražbou podle zvláštního právního předpisu⁵⁷, soudní dražbou movitých a nemovitých věcí podle OSŘ a prodejem majetku mimo dražbu. O způsobu zpeněžení majetkové podstaty rozhoduje insolvenční správce se souhlasem věřitelského výboru.

Zpeněžení majetkové podstaty se týká majetku, který dlužník nabyl do okamžiku, kdy nastaly účinky schválení oddlužení, tj. do okamžiku zveřejnění rozhodnutí o schválení oddlužení v insolvenčním rejstříku (§ 407 IZ). Majetek, který dlužník nabyl v průběhu insolvenčního řízení po zveřejnění výše uvedeného rozhodnutí, již do majetkové podstaty nenáleží. Avšak platí zde výjimka dle § 406 odst. 2 písm. b) pro majetek z neúčinného právního úkonu a majetek, který dlužník zamlčel. Tyto do majetkové podstaty zahrnuty budou.⁵⁸ Samotné zpeněžování majetku provádí insolvenční správce, jenž má jako jediný dispoziční oprávnění k majetku, který podléhá zpeněžení.⁵⁹

Jaké výhody s sebou nese oddlužení formou zpeněžení majetkové podstaty? Z pohledu dlužníka spočívá výhoda této formy oddlužení v tom, že krom výše zmíněného majetku

---

⁵⁶ MARŠÍKOVÁ, Jolana. *Insolvenční řízení z pohledu dlužníka a věřitele*. 3. aktualizované vydání. Praha: Linde, 2014, s. 141 a násl.

⁵⁷ Zákon č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách ve znění pozdějších předpisů

⁵⁸ MARŠÍKOVÁ, Jolana a kol. *Insolvenční zákon s poznámkami, judikaturou, nařízením Rady ES 1346/2000 a prováděcími předpisy*. 2. vydání. Praha: Leges, 2014, s. 710 a 721.

⁵⁹ HÁSOVÁ, J. a kol. *Insolvenční zákon. Komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 1283 a násl.

z neúčinného právního úkonu a majetku, který dlužník zamlčel, do majetkové podstaty nenáleží majetek, který dlužník nabude v průběhu insolvenčního řízení po tom, co nastaly účinky schválení oddlužení. Může si tedy ponechat pro svou potřebu např. další pravidelné příjmy, které bude inkasovat po zveřejnění rozhodnutí o schválení oddlužení. Naopak nevýhodou pro dlužníka, v případě, že věřitelé rozhodli o zpeněžení majetkové podstaty, může být ta skutečnost, že přijde např. o nemovitost, v níž bydlí. Pokud by však takové rozhodnutí věřitelů mělo významně ohrozit dlužníkovu sociální situaci, může soud rozhodnutí věřitelů o způsobu oddlužení překonat. Vrchní soud v Praze přijal v podobném případě usnesení, v němž došel k následujícím závěrům. Pokud lze oddlužení provést v obou formách za předpokladu zhruba stejného uspokojení věřitelů, přičemž dlužník navrhl plnění splátkového kalendáře, není opodstatněné preferovat formu zpeněžení majetkové podstaty, zvláště pak v případě, že by tento způsob měl vést ke ztrátě obydlí dlužníka, jenž ho může uvrhnout do neřešitelné sociální situace hrozící jeho dalším zadlužením, které by bylo pro samotné věřitele nežádoucí. Proto i přesto, že se věřitelé rozhodli pro oddlužení zpeněžením majetkové podstaty, může výjimečně insolvenční soud toto rozhodnutí věřitelů překonat a rozhodnout o oddlužení plněním splátkového kalendáře.⁶⁰

Z pohledu věřitele zpeněžení majetkové podstaty skýtá výhodu rychlého uspokojení věřitelů, resp. dřívějšího uspokojení z majetku, který je zpeněžován oproti plnění splátkového kalendáře, který je méně výhodný v čase, jelikož trvá v zásadě po dobu celých 5 let, a také výhodu určité jistoty věřitele, že bude uspokojen dle výtěžku uvedeného v rozvrhu.

4.3 Kombinace obou forem

Jak bylo uvedeno dříve, oddlužit se je možné dvěma způsoby. Zákon stanoví, že se lze oddlužit zpeněžením majetkové podstaty „nebo“ plněním splátkového kalendáře. Připadá však v úvahu kombinace obou těchto forem? Vzhledem k tomu, že stávající úprava IZ kombinaci forem oddlužení dále nijak neřeší, z ustanovení § 398 odst. 1 by se jazykovým výkladem dalo dovodit, že lze zvolit pouze jednu ze dvou forem. Soudní praxe však zastává jiný názor a kombinaci judikaturou připouští. Tak např. Krajský soud v Brně ve svém usnesení ze dne 21. 1. 2009, sp. zn. KSBR 24 INS 4176/2008-B uvedl, že *„i když zákon předpokládá, že oddlužení bude probíhat zásadně jednou ze dvou dlužníkem nabízených forem, nepřekáží účelu, který je touto úpravou sledován, aby v situaci, kdy s tím dlužník výslovně souhlasí a sám takový způsob řešení svého úpadku nabízí, byly v mezích*

---

⁶⁰ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 9. 3. 2012, sp. zn. KSUL 77 INS 14215/2010, 3 VSPH 34/2012.

Shodně i usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 15. 11. 2012, sp. zn. KSHK 45 INS 22049/2011, 1 VSPH 1533/2012.

rozhodnutí o způsobu oddlužení kombinovány obě formy oddlužení.“ Dále uvedl, že tedy je možné, aby v případě, kdy dlužník nabízí jako základní formu oddlužení plnění splátkového kalendáře, a tato v daném případě neumožňuje splnění minimální zákonné nebo smluvené míry uspokojení věřitelů, dlužník nabídl, že své věřitele uspokojí i z majetku, který by při schválení oddlužení jen jednou z předpokládaných forem jinak zůstal v jeho dispozici. Výjimečně je možné i to, aby obě formy oddlužení byly zkombinovány tak, že rozhodnutím o schválení oddlužení budou postiženy příjmy dlužníka v následujících 5 letech i majetek jemu náležející v době rozhodnutí o schválení oddlužení. Podstatné přitom je, že se i tak bude jednat o řešení dlužníka úpadku, jež mu nabízí při zachování práv věřitelů vybřednout z úpadkové situace lépe než prohlášením konkursu na jeho majetek (srov. § 398 odst. 2 věty druhé IZ o tom, že při oddlužení formou zpeněžení majetkové podstaty do majetkové podstaty zásadně nenáleží majetek, který dlužník nabyt poté, co nastaly účinky schválení oddlužení).⁶¹

Výslovné zakotvení možnosti kombinovat zpeněžení majetkové podstaty a současně plnit splátkový kalendář přináší novela 2016, která ustanovení § 398 IZ odst. 1 doplňuje o větu: „*Na základě výslovného prohlášení dlužníka lze k návrhu insolvenčního správce provést oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty nebo její části.*“ Novelizované ustanovení tak dlužníkům dává na výběr jednu ze tří možných forem oddlužení, přičemž ke kombinaci plnění splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty zákon vyžaduje výslovné prohlášení dlužníka. Dle mého názoru se jedná o pozitivum, které může vést k lepšímu uspokojování věřitelů, jak již potvrzuje několikaletá soudní praxe svými rozhodnutími.

---

⁶¹ Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 21. 1. 2009, sp. zn. KSBR 24 INS 4176/2008-B.

Shodně i usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 30. 1. 2012, sp. zn. MSPH 94 INS 10452/2011 (MSPH 94 INS 10453/2011) 1 VSPH 100/2012-B-23 (1 VSPH 101/2012).

5 Osvobození od placení pohledávek

Beneficiem, které s sebou nese řešení úpadku oddlužením, je osvobození dlužníka od placení pohledávek zahrnutých do oddlužení, resp. zbavení dlužníkovy povinnosti hradit zbytek jeho dluhů. K dosažení této výhody však dlužník musí plnit povinnosti stanovené zákonem, zejména plnit řádně a včas všechny povinnosti, které mu plynou ze schválené formy oddlužení. Jakmile je oddlužení splněno, vezme jej insolvenční soud na vědomí rozhodnutím (usnesením) o splnění oddlužení dle § 413 IZ. Nabytím právní moci tohoto rozhodnutí se insolvenční řízení končí. V případě, že dlužník řádně a včas splní všechny povinnosti podle schváleného způsobu oddlužení a pokud soud shledá splnění dalších podmínek pro přiznání osvobození, může soud na návrh dlužníka vydat usnesení dle § 414 IZ, jímž ho osvobodí od placení zbytku neuhrazených pohledávek zahrnutých do oddlužení, a to v rozsahu, ve kterém dosud nebyly uspokojeny.

Výše uvedené rozhodnutí může soud vydat výlučně na návrh dlužníka. Nejde tedy o automatický postup soudu, který následuje po tom, co insolvenční soud vezme na vědomí splnění oddlužení. V této fázi je insolvenční řízení již pravomocně skončené. Jedná se tedy o další řízení zahajované na návrh v dispozici dlužníka. Podání tohoto návrhu je rovněž v nejvyšším zájmu dlužníka, neboť dokud insolvenční soud nevydá rozhodnutí podle § 414 IZ, kterým dlužníka osvobodí od povinnosti placení dosud neuhrazených pohledávek, trvají tyto pohledávky a zejména povinnost dlužníka je hradit nadále v nezměněném rozsahu. V případě, že dlužník tento návrh nepodá, soud usnesení o osvobození nevydá, ani za předpokladu, že by k tomu byly splněny všechny ostatní podmínky. Podání návrhu na osvobození ze strany dlužníka je tedy nezbytnou podmínkou pro jeho přiznání.

Zákon pro podání návrhu na osvobození výslovně nestanoví žádnou lhůtu. Neuvádí tedy, kdy lze návrh na osvobození podat nejdříve, ani kdy nejpozději. Pro jeho podání není vydání usnesení soudu o splnění oddlužení (§ 413 IZ) podmínkou. Postačí pouze faktický stav, že oddlužení bylo splněno. Nejdříve proto lze důvodné podání návrhu na osvobození očekávat současně při splnění oddlužení. Zákon neuvádí ani lhůtu, do kdy lze návrh podat nejpozději. Vzhledem však k tomu, že po skončení insolvenčního řízení (§ 413 IZ) dlužníková povinnost hradit své dluhy stále trvá, vystavuje se dlužník riziku případného vymáhání těchto dluhů ze strany věřitelů. Je proto v jeho zájmu návrh na osvobození podat co nejdříve po splnění oddlužení, resp. při faktickém splnění.⁶²

---

⁶² HÁSOVÁ, J. a kol. *Insolvenční zákon. Komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 1404.

5.1 Osud neuhrazených pohledávek

V souvislosti s vydáním usnesení o osvobození od placení pohledávek (§ 414 odst. 1 IZ) insolvenčním soudem vyvstává otázka, co se děje s pohledávkami, od kterých byl dlužník osvobozen. Zanikají či trvají dále? Nejvyšší soud se ve svém rozsudku ze dne 24. 11. 2010, sp. zn. 29 Cdo 3509/2010 zabýval dovoláním žalobce, na základě něhož musel vyřešit zásadní právní otázku, a to, zda osvobozením od placení pohledávek v rámci oddlužení zaniká závazek dlužníka a zda se takové osvobození vztahuje i na ručitele za dlužníkův závazek. V předmětné věci se NS vyslovil, že pohledávky věřitelů, na něž se vztahuje rozhodnutí o osvobození od placení vydané podle § 414 odst. 1 IZ, v neuhrazeném rozsahu nezanikají, ale trvají dále s tím, že jejich splnění nelze pro přiznané osvobození po dlužníkovi vymáhat (a ani pohledávku uplatňovat k započtení⁶³). V soudním řízení je věřiteli nelze přiznat a ve vykonávacím řízení mají takové pohledávky stejný režim jako pohledávky promlčené. Dlužník nemá povinnost je plnit. Tyto pohledávky se stávají naturální obligací (až do případného zániku či odejmutí osvobození). Odejmutím či zánikem osvobození (§ 417 IZ) se pak pouze obnovuje soudní či jiná vymahatelnost takových pohledávek.

Zákon ve svém ustanovení § 414 odst. 3 IZ dále uvádí, že osvobození podle § 414 odst. 1 a 2 IZ se vztahuje i na ručitele a jiné osoby, které měly vůči dlužníku pro tyto pohledávky právo postihu. Z uvedeného se tedy dá dovodit, že se osvobození vztahuje nejen na dlužníka, ale i na jeho ručitele, jenž splnění závazku zajišťují, a tudíž nejsou povinni věřitelům dlužníka plnit.⁶⁴ Při řešení této otázky je však třeba uplatnit výklad jazykový ve spojení s výkladem systematickým. Smysl ustanovení § 414 odst. 3 IZ spočívá v tom, že osvobození od placení pohledávek zahrnutých (§ 414 odst. 1 IZ) i nezahrnutých (§ 414 odst. 2 IZ) do oddlužení přiznané dlužníkovi dle § 414 odst. 1 IZ se vztahuje i na postižní práva ručitelů a jiných osob (např. zástavních dlužníků) vůči dlužníku. Jinými slovy, dlužník je rozhodnutím dle § 414 odst. 1 IZ osvobozen též od placení pohledávek svým ručitelům a jiným osobám, které za něj plnily pohledávky do oddlužení zahrnuté i nezahrnuté. V opačném případě by vymezovat osoby označené v § 414 odst. 3 IZ jako ty, které mají „právo postihu“ vůči „dlužníkovi“ postrádalo smysl. K otázce, zda má rozhodnutí insolvenčního soudu o osvobození dlužníka od placení pohledávek vliv na dlužníkovy ručitele tak NS přijal závěr, že rozhodnutí o osvobození od placení pohledávek vydané podle § 414 odst. 1 IZ nezbavuje povinnosti k úhradě těchto pohledávek dlužníkovým věřitelům ani

---

⁶³ HÁSOVÁ, J. a kol. *Insolvenční zákon. Komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 1407.

⁶⁴ HÁSOVÁ, J., MORAVEC, T. *Insolvenční řízení*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, s. 222 a násl.

ručitele, ani jiné osoby, které měly vůči dlužníku pro tyto pohledávky právo postihu.⁶⁵ Osvobozen od plnění vůči ručitelům, kteří plnili věřitelům za dlužníka, je tedy dlužník. Plnili-li ručitelé za dlužníka, jehož soud od placení pohledávek osvobodil, nemůže od něj ručitel plnění vymáhat.⁶⁶ Proto se ručitelům doporučuje jejich pohledávku za dlužníkem z titulu ručení přihlásit do insolvenčního řízení.

5.2 Pohledávky nepřihlášených věřitelů

Představme si modelovou situaci, kdy je zjištěn úpadek dlužníka, který věřitelům dluží na pohledávkách cca 300 tis. Kč. Soud vydá usnesení dle § 136 odst. 1 IZ, kterým se zjišťuje úpadek dlužníka a povoluje oddlužení, a vyzve věřitele dle § 136 odst. 3 IZ, aby do 30 dnů přihlásili své pohledávky. Věřitelé však nejsou bdělí a lhůtu pro přihlášení pohledávek zmeškají, resp. vůbec dlužníkuv úpadek nezaregistrují, a své pohledávky nepřihlásí. Co se stane v případě, že se ve lhůtě pro přihlášení pohledávek nepřihlásí ani jeden z věřitelů? Bude dlužník od placení těchto pohledávek osvobozen?

Pro zodpovězení této otázky je důležité si vymezit, na co všechno osvobození dopadá. Osvobození se zásadně vztahuje na pohledávky, které byly zahrnuty do oddlužení, a to v rozsahu, ve kterém dosud nebyly uspokojeny. Dopadá tedy na neuhrazené pohledávky nebo jejich neuhrazenou část, které měly být uspokojeny v rámci oddlužení. Z výčtu, jenž uvádí J. Hášová vyplývá, že se jedná o:

- pohledávky přihlášené,
- pohledávky považované za přihlášené ze zákona,
- nepřihlášené pohledávky, které přihlášeny být měly, ale věřitelé tak neučinili,
- pohledávky za majetkovou podstatou (§ 168 IZ),
- pohledávky postavené na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou (§ 169 IZ),
- pohledávky, jenž se v insolvenčním řízení neuspokojují (§ 170 IZ),
- pohledávky, k nimž se v insolvenčním řízení nepřihlíželo, protože nebyly uplatněny řádně a včas nebo
- pohledávky, které byly úspěšně popřeny,
- nároky ručitelů a spoludlužníků, kteří za dlužníka plnili nebo budou plnit pohledávky zahrnuté do oddlužení.⁶⁷

---

⁶⁵ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 24. 11. 2010, sp. zn. 29 Cdo 3509/2010.

⁶⁶ HÁSOVÁ, J., MORAVEC, T. *Insolvenční řízení*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, s. 222 a násl.

⁶⁷ HÁSOVÁ, J. a kol. *Insolvenční zákon. Komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 1407.

Přihlásit svou pohledávku do insolvenčního řízení je právem věřitele, nikoliv jeho povinností. Neučiní-li tak, vystavuje se nebezpečí, že po ukončení insolvenčního řízení nebude již moci svou pohledávku vymáhat. Lhůta pro přihlášení pohledávek věřitelů do insolvenčního řízení je propadná a po jejím uplynutí již nelze další pohledávky do insolvenčního řízení přihlašovat. V případě, že je úpadek dlužníka řešen oddlužením, může insolvenční soud dlužníka osvobodit od placení neuhrazených pohledávek, a to i od těch, které nebyly věřitelem do insolvenčního řízení přihlášeny.⁶⁸ Odpověď na výše položenou otázku nám tedy podává ustanovení § 414 odst. 2 IZ, dle něhož se osvobození vztahuje také na věřitele, kteří své pohledávky do insolvenčního řízení nepřihlásili, ač tak měli učinit. Jinými slovy, věřitel u nepřihlášené pohledávky, která přihlášena být měla, resp. být mohla, nemůže zabránit vzniku účinků přiznaného osvobození. Toto na nepřihlášené pohledávky dopadá stejně jako na pohledávky přihlášené řádně a včas. Tyto účinky dopadají i na pozdě nebo nedostatečně přihlášené pohledávky, o kterých soud rozhodl, že se k nim v insolvenčním řízení nebude přihlížet.⁶⁹

Soud v této věci tedy vezme na vědomí splnění oddlužení dle § 413 IZ a na návrh dlužníka dle § 414 IZ vydá usnesení, jímž ho osvobodí od placení pohledávek. Výrok tohoto usnesení pak může znít např. takto: „*Soud osvobozuje dlužníka od placení pohledávek zahrnutých do oddlužení v rozsahu, v němž dosud nebyly uspokojeny, pohledávek věřitelů, k jejichž pohledávkám se v insolvenčním řízení nepřiblíželo, a pohledávek věřitelů, kteří své pohledávky do insolvenčního řízení nepřihlásili, ač tak měli učinit. Osvobození se vztahuje i na ručitele a jiné osoby, které měly vůči dlužníku pro tyto pohledávky právo postihu.*“

V souladu s právní zásadou *vigilantibus iura scripta sunt* (bdělým náležejí práva) jsou věřitelé povinni zasazovat se o svá práva a sledovat případná insolvenční řízení svých dlužníků, zmeškání lhůty pro přihlášení jejich pohledávek do insolvenčního řízení jde proto k jejich tíži.⁷⁰ Rada pro věřitele, jejichž dlužník nesplácí své dluhy, tedy zní, buďte bdělí!

5.3 Osvobození ex lege

Jak již bylo zmíněno, osvobození od placení zbývajících dluhů, resp. zbavení povinnosti dlužníka platit dluhy, je beneficiem, které s sebou oddlužení nese. Návrh na osvobození je výlučně v dispozici dlužníka a zbavení povinnosti dlužníka platit jeho zbývajících dluhy nastává až

⁶⁸ HÁSOVÁ, J., MORAVEC, T. *Insolvenční řízení*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, s. 109 a násl.

⁶⁹ KOTOUCOVÁ, J. a kol. *Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon)*. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2010, s. 1044 a násl.

⁷⁰ Více k: BALÝOVÁ, L. Uplatnění pohledávky v rámci insolvenčního řízení. *Soudní rozhledy*, 2014, roč. 20., č. 7-8, s. 265 a násl. a Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 2. 2014, sp. zn. 29 NSCR 118/2013: „*Pro každé další řízení ve věci téhož dlužníka platí, že s jeho zahájením vždy znovu nastávají účinky, které zákon spojuje ses zahájením insolvenčního řízení. Nelze dovozovat, že by se podáním nového návrhu obnovil stav, který byl založen insolvenčním návrhem, na jehož základě bylo zahájeno předchozí řízení. Všechny účinky a lhůty, které zákon se zahájením insolvenčního řízení a jeho dalším průběhem spojuje, nastávají, počínají a běží v každém z těchto řízení samostatně.*“

na základě rozhodnutí soudu dle § 414 IZ o tomto návrhu, nikoliv ze zákona. Můžeme si však položit otázku, zda by insolvenční soudy v rámci urychlení a hospodárnosti celého procesu oddlužení neměly dlužníky osvobodovat od placení zbytku pohledávek ex lege. V takovém případě by mohl insolvenční soud ze zákona po tom, co dle § 413 IZ vezme splnění oddlužení na vědomí, dlužníka od zbytku pohledávek automaticky osvobodit. Zajisté by se tak insolvenční soudy vyhnuly nápadu dalších návrhů, které musí přezkoumávat, nařizování jednání za účelem slyšení dlužníka a insolvenčního správce a rozhodování o těchto návrzích. Insolvenční soudy by nebyly tolik zatěžovány a celý proces oddlužení by se tak mohl výrazně zrychlit.

Na druhou stranu celé insolvenční řízení je ovládáno mj. právní zásadou vigilanti bus iura scripta sunt, na základě níž se věřitelé a dlužníci musí zasazovat o svá práva. To bychom také mohli uzákonit, že při přihlašování pohledávek má soud vyhledávat věřitele, aby nezmeškali lhůtu pro přihlašování pohledávek. Otázkou tedy je, zda by soudy měly nahrazovat aktivitu dlužníka, v jehož osobním zájmu je návrh na přiznání osvobození k insolvenčnímu soudu podat.

Současné znění ustanovení § 414 odst. 1 IZ zní: *„Jestliže dlužník splní řádně a včas všechny povinnosti podle schváleného způsobu oddlužení, vydá insolvenční soud usnesení, jímž dlužníka osvobodí od placení pohledávek, zahrnutých do oddlužení, v rozsahu, v němž dosud nebyly uspokojeny. Učiní tak jen na návrh dlužníka.“* Novela 2016 vypouští z ustanovení § 414 odst. 1 větu *„Učiní tak jen na návrh dlužníka.“*, čímž soudu umožňuje osvobodit dlužníka od placení pohledávek ex lege, neboť odstraňuje podmínku zahájení řízení na výlučný návrh ze strany dlužníka. Zákonodárce tedy přistupuje k automatickému osvobození dlužníků po splnění oddlužení, návrhovost tím však není vyloučena.

K otázce osvobozování dlužníků ex lege nezastávám jednoznačný názor, neboť ten se liší podle toho, v jakém postavení (věřitelském či dlužnickém) se osoba ocitá. Dle mého názoru bude tato změna zejména z pozice dlužníka vnímána pozitivně, neboť se mu automaticky dostane beneficia oddlužení, jímž bude zbaven povinnosti platit neuhrazené pohledávky. Rovněž také insolvenčním soudům se dostane alespoň trocha ulehčení od „osvobozovací“ agendy, neboť nebudou tolik zahlcovány návrhy na přiznání osvobození a celý proces oddlužení se tudíž může alespoň mírně urychlit. Naopak z pozice věřitelů může být osvobozování dlužníků ex lege vnímáno negativně, neboť rozhodnutím o osvobození dlužníka se z jejich pohledávek stávají naturální obligace, které nelze dále vymáhat. Ve fázi před vydáním rozhodnutí o osvobození zde totiž pro věřitele ještě existuje šance soudní či jiné vymahatelnosti pohledávek. Otázkou však je, zda osvobozování dlužníků ex lege nepovede ze strany věřitelů ke zvýšenému podávání návrhů na odejmutí osvobození dle § 417 IZ, jímž se soudní či jiná vymahatelnost pohledávek obnovuje, a tudíž k opaku původně zamýšleného nezahlcování soudů osvobozovací agendou.

Závěr

V souladu s cíli a metodami stanovenými v úvodu této práce jsem se věnovala aktuálním otázkám institutu oddlužení, které mohou v rámci insolvenčního řízení vyvstat. Práce je průřezem celého insolvenčního řízení vedoucího k povolení oddlužení a jeho následného plnění. V rámci celé této práce jsem se taktéž soustředila na porovnání a analýzu stávající právní úpravy a právní úpravy, jež by mohla nabýt účinnosti v polovině roku 2016 (novela 2016). Výsledkem této práce je zodpovězení předem stanovených výzkumných otázek v rámci jednotlivých kapitol práce.

Tato diplomová práce sestává z pěti kapitol. V první kapitole jsem se zabývala změnami, které na základě ohlasu praxe přinesla tzv. revizní novela. Především se jednalo o změnu základního kvalifikačního předpokladu pro toho, kdo může být oddlužen a o zákonné zakotvení institutu společného oddlužení manželů, které IZ ve znění do 31. 12. 2013 neznal, avšak judikatura ho připouštěla. Zaměřila jsem se také na řadu změn, které má přinést novela 2016 a které se podstatně dotýkají institutu oddlužení. Některými konkrétními změnami, jako je např. zavedení regulace subjektů poskytujících služby související s institutem oddlužení a akreditace těchto subjektů, domněnkou věřitelova souhlasu s řešením úpadku oddlužením u dluhů z podnikání, automatickým přechodem do režimu konkursu při odmítnutí nebo zamítnutí návrhu na povolení oddlužení, kombinací forem provedení oddlužení aj., jsem se zabývala konkrétněji v dalších kapitolách.

V druhé kapitole jsem se věnovala nalezení nejvhodnějšího způsobu řešení úpadku dlužníka fyzické osoby, přičemž jsem použila zejména metodu komparace způsobů oddlužení, které umožňuje IZ. Srovnávala jsem především konkurs jako likvidační způsob a oddlužení jako sanační způsob řešení úpadku. Vzhledem k důsledkům, které pro dlužníka výše uvedené způsoby řešení úpadku znamenají, jsem shledala oddlužení jako vhodnější způsob. Především proto, že vedle primárního cíle, jímž je alespoň částečné uspokojení věřitelů, stojí cíl sekundární, jímž je zachování existence insolvenčního dlužníka a umožnění mu dále pokračovat v jeho činnosti. Konkurs tento sekundární cíl zcela postrádá.

Ve třetí kapitole jsem se zabývala vývojem oddlužení v posledních letech, který jsem znázornila jednotlivými grafy (graf č. 1 a č. 2 znázorňující počty podaných návrhů na prohlášení konkursu a návrhů na povolení oddlužení v roce 2014 a 2015, graf č. 3 a č. 4 znázorňující vývoj povolených a splněných oddlužení v letech 2014 a 2015). K tomu mi posloužily především statistiky z insolvenčního rejstříku poskytnuté Ministerstvem spravedlnosti České republiky. Z výše uvedených grafů například vyplývá, že oddlužení se těší mnohonásobně větší oblibě

využívání než konkurs. V návaznosti na vysoký počet využití oddlužení v praxi, tvoří podstatnou část této kapitoly problematika oddlužovacích agentur a akreditace těchto subjektů požadovaná novelou 2016. Závěrem, k němuž jsem v rámci polemiky nad zaváděním nových akreditovaných oddlužovatelů došla, byla ta skutečnost, že nevidím potřebu zavádět nové právnické profese, jelikož právníků, kteří by se agendě oddlužování osob mohli věnovat, je dost.

Čtvrtá kapitola se zabývá volbou forem oddlužení. Pro znázornění využití forem oddlužení v praxi jsem zvolila grafy č. 5 a č. 6, které rovněž vycházejí ze statistik insolvenčního rejstříku poskytnutých Ministerstvem spravedlnosti České republiky. Z grafů jednoznačně vyplývá, že plnění splátkového kalendáře jako forma oddlužení je v praxi mnohonásobně více využívána. Jeho výhoda plyne především z možnosti rovnoměrného rozvržení plateb v rámci 5 let, v nichž je splátkový kalendář realizován a také ze skutečnosti, že dlužník nemusí přijít např. o nemovitost, v níž žije (jakoby tomu mohlo být u zpeněžení majetkové podstaty). V rámci řešení institutu splátkového kalendáře jsem se rovněž zabývala praktickým problémem, který v praxi nezdědka nastává, a to změnou příjmu dlužníka. Jedná se především o situace, kdy dlužník přijde o své zaměstnání a splátkový kalendář nemůže dle plánu plnit. V takových situacích především záleží na tom, aby se dlužník snažil o získání nového zaměstnání. V této souvislosti jsem nastínila možné případy, které mohou nastat a jejich následné řešení, jímž může být předčasné zrušení schváleného oddlužení pro nemožnost plnění podstatné části splátkového kalendáře nebo předčasné zrušení oddlužení pro porušení podstatné povinnosti insolvenčního dlužníka. Okrajově jsem se také zabývala institutem zpeněžení majetkové podstaty. Součástí této kapitoly je zamyšlení se nad tím, zda lze obě formy oddlužení (plnění splátkového kalendáře a zpeněžení majetkové podstaty) kombinovat. Kombinaci forem oddlužení IZ výslovně neřeší, avšak novela 2016 ji doplňuje jako možnou formu oddlužení do ustanovení § 398 odst. 1 IZ. I přes požadavek zákonodárce zakotvit kombinaci forem oddlužení do IZ se tak zcela nejedná o novinku, neboť judikaturou byla kombinace forem oddlužení již po několik let připouštěna.

V páté kapitole se zabývám beneficiem, které oddlužení přináší, a to osvobozením dlužníka od placení pohledávek zahrnutých do oddlužení, resp. zbavení dlužníkovy povinnosti hradit zbytek svých dluhů. V této kapitole rovněž řeším osud neuhrazených pohledávek, zda zanikají či existují dále. Oblastí zkoumání byla také otázka, co se děje s pohledávkami věřitelů, kteří se ve lhůtě pro podávání přihlášek do insolvenčního řízení nepřihlásí. Dospěla jsem k názoru, že se osvobození od placení pohledávek vztahuje i na nepřihlášené věřitele, a tudíž je dlužník osvobozen od neuhrazených pohledávek nepřihlášených věřitelů v celém rozsahu. V této kapitole se zamyslím také nad tím, zda by soudy neměly insolvenční dlužníky po splnění oddlužení automaticky osvobodovat ex lege, přičemž nezastávám jednoznačný názor, neboť ten se liší podle

toho, v jakém postavení (věřitelském či dlužnickém) se osoba ocitá. Z pozice dlužnické by tato změna byla zajisté vnímána pozitivně a soudům by se mohlo dostat alespoň mírného ulehčení od „osvobozovací“ agendy. Z pozice věřitelské by však mohlo být automatické osvobození vnímáno spíše negativně, neboť rozhodnutím o osvobození dlužníka se z jejich pohledávek stávají naturální obligace, které již definitivně nelze dále vymáhat a je tedy možné, že by se věřitelé proti automatickému osvobození mohli chtít bránit (např. podáním návrhu na odejmutí osvobození), čímž by soudy byly stejně dále zahlcovány.

Otázek týkajících se institutu oddlužení, které vyvstávají v rámci celého insolvenčního řízení, a na které právní úprava ani judikatura nedává jednoznačnou odpověď, je nepochybně mnohem více, než obsahuje, resp. než mohla obsáhnout tato diplomová práce. Dále je možné se zabývat například tím, zda lze ze strany insolvenčního správce popřít pouhá vlastnost pohledávky, např. její vykonatelnost, neboť v insolvenční praxi se nezdá stávat, že insolvenční správce vykonatelnost pohledávky popře, čímž tak na věřitele přenesl povinnost podat incidenční žalobu a pro věřitele to může znamenat vážné důsledky. Pro podrobnější rozbor problematiky popírání věřitelových pohledávek však v této práci již nebyl prostor a mohla by tedy být předmětem dalšího zkoumání.

Příloha č. 1

Statistika ISIR

Období
Mezi 1.1.2014 a 31.3.2014

Statistika počtů událostí

SKUPINA	PODSKUPINA	KATEGORIE	POČET	POČET											
				Krajší soud v Brně	Krajší soud v Hradci Králové	Krajší soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích	Krajší soud v Ostravě	Krajší soud v Ostravě - pobočka v Olomouci	Krajší soud v Plzni	Krajší soud v Praze	Krajší soud v Ústí nad Labem	Krajší soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci	Krajší soud v Českých Budějovicích	Městský soud v Praze	
Insolvenční návrhy	Podané insolvenční návrhy	Insolvenční návrhy nespojené s návrhem na způsob řešení úpadku	785	221	42	36	32	2	61	131	74	22	60	104	
		insolvenční návrhy spojené s návrhem na prohlášení konkursu	446	0	31	19	114	31	34	12	26	16	3	160	
		insolvenční návrhy spojené s návrhem na povolení oddlužení	7 570	1 211	611	323	1 240	260	816	973	992	328	444	372	
		insolvenční návrhy spojené s návrhem na povolení reorganizace	3	0	0	0	0	0	2	0	0	0	1	0	
		Insolvenční návrhy celkem	8 804	1 432	684	378	1 386	293	913	1 116	1 092	366	508	636	
	Insolvenční návrhy podané dlužníkem	Dlužnické insolvenční návrhy nespojené s návrhem na způsob řešení úpadku	216	83	3	7	9	0	5	24	15	14	25	31	
		Dlužnické insolvenční návrhy spojené s návrhem na prohlášení konkursu	206	0	20	12	23	11	18	9	19	12	3	79	
		Dlužnické insolvenční návrhy spojené s návrhem na povolení oddlužení	7 552	1 210	603	321	1 240	260	816	972	988	328	443	371	
		Dlužnické insolvenční návrhy spojené s návrhem na povolení reorganizace	3	0	0	0	0	0	2	0	0	0	1	0	
		Dlužnické insolvenční návrhy celkem	7 977	1 293	626	340	1 272	271	841	1 005	1 022	354	472	481	
	Insolvenční návrhy podané věřitelem	Věřitelské insolvenční návrhy nespojené s návrhem na způsob řešení úpadku	569	138	39	29	23	2	56	107	59	8	35	73	
		Věřitelské insolvenční návrhy spojené s návrhem na prohlášení konkursu	240	0	11	7	91	20	16	3	7	4	0	81	
		Věřitelské insolvenční návrhy celkem	809	138	50	36	114	22	72	110	66	12	35	154	
	Zahájená insolvenční řízení	Zahájená insolvenční řízení - počet vydaných vyhlásek	8 801	1 433	683	378	1 386	293	913	1 116	1 089	366	508	636	
	Návrhy podané po zahájení insolvenčního řízení	Návrhy na povolení oddlužení	53	2	2	1	2	0	15	9	15	1	1	5	
Návrhy na povolení reorganizace		2	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1	0		
Moratorium	Moratoria před zahájením insolvenčního řízení	Návrhy na moratorium podané před zahájením insolvenčního řízení (§ 125 IZ)	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1		
		Povoleno	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1		
	Moratoria k již zahájenému insolvenčnímu řízení	Návrhy na moratorium podané k insolvenčnímu návrhu	4	1	0	0	1	0	0	0	1	0	1		
		Povoleno	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0		
	Odmítnuto	3	1	0	0	0	0	0	0	1	0	1			
Rozhodnutí o insolvenčních návrzích	Rozhodnutí o úpadku	Rozhodnutí o úpadku vydaná k insolvenčnímu návrhu dlužníka	6 680	935	460	271	1 002	168	769	1 018	819	302	563	373	
		Rozhodnutí o úpadku vydaná k insolvenčnímu návrhu věřitele	586	104	38	29	65	16	55	82	69	19	21	88	
	Rozhodnutí o zastavení řízení	Rozhodnutí o zastavení insolvenčního řízení vydaná k insolvenčnímu návrhu dlužníka	1 837	417	84	73	286	127	109	228	166	77	127	143	
		Rozhodnutí o zastavení insolvenčního řízení vydaná k insolvenčnímu návrhu věřitele	223	53	9	12	41	4	12	24	10	3	11	44	
	Rozhodnutí o zamítnutí insolvenčního návrhu včetně rozhodnutí o zamítnutí insolvenčního návrhu pro nedostatek majetku dlužníka (§ 144 IZ)	Rozhodnutí o zamítnutí insolvenčního návrhu vydaná k insolvenčnímu návrhu dlužníka (včetně zamítnutých pro nedostatek majetku dlužníka)	77	16	1	3	17	3	5	18	2	1	0	11	
		Rozhodnutí o zamítnutí insolvenčního návrhu vydaná k insolvenčnímu návrhu věřitele	38	5	2	1	3	0	4	5	5	1	3	9	
		Rozhodnutí o zamítnutí insolvenčního návrhu pro nedostatek majetku dlužníka (§ 144 IZ)	54	15	0	1	16	1	3	6	2	0	0	10	
	Odmítnutí insolvenčního návrhu	Rozhodnutí o odmítnutí insolvenčního návrhu vydaná k insolvenčnímu návrhu dlužníka	1 441	278	119	46	129	44	165	247	118	89	64	142	
		Rozhodnutí o odmítnutí insolvenčního návrhu vydaná k insolvenčnímu návrhu věřitele	178	31	1	5	24	1	19	27	7	5	1	57	
	Oddlužení	Povolená oddlužení	Rozhodnutí o povolení oddlužení	6 507	893	448	260	984	165	783	980	822	289	560	323
Schválená oddlužení		Rozhodnutí o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře (včetně rozhodnutí soudu dle ust. § 402 odst. 5 IZ)	5 381	719	479	341	796	157	692	553	786	294	321	243	
		Rozhodnutí o schválení oddlužení zpeněžením majetkové podstaty (včetně rozhodnutí soudu dle ust. § 402 odst. 5 IZ)	187	22	10	28	46	8	23	21	7	8	10	4	
Zrušení schváleného oddlužení		Rozhodnutí o zrušení schváleného oddlužení	170	11	21	2	37	4	19	11	38	15	8	4	
Splnění oddlužení		Rozhodnutí o vzetí na vědomí splnění oddlužení	508	43	48	16	185	6	59	51	51	7	12	30	
Reorganizace	Povolení reorganizace	Rozhodnutí o povolení reorganizace	6	1	0	0	1	0	1	1	0	0	1	1	
	Schválení reorganizačního plánu	Rozhodnutí o schválení reorganizačního plánu	2	0	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0	
Konkursy	Počet prohlášených konkursů k insolvenčním návrhům	Počet prohlášených konkursů vydaná k insolvenčnímu návrhu	17	7	1	0	0	0	3	1	1	1	1	2	

Období
Mezi 1.4.2014 a 30.6.2014

Statistika počtů událostí

SKUPINA	PODSKUPINA	KATEGORIE	POČET	POČET												
				Krajský soud v Brně	Krajský soud v Hradci Králové	Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích	Krajský soud v Ostravě	Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci	Krajský soud v Plzni	Krajský soud v Praze	Krajský soud v Ústí nad Labem	Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci	Krajský soud v Českých Budějovicích	Městský soud v Praze		
Insolvenční návrhy	Podané insolvenční návrhy	Insolvenční návrhy nespojené s návrhem na způsob řešení úpadku	713	224	28	20	43	4	39	93	43	22	61	136		
		insolvenční návrhy spojené s návrhem na prohlášení konkursu	436	1	31	27	84	31	45	20	10	19	11	157		
		insolvenční návrhy spojené s návrhem na povolení oddlužení	7 848	1 318	544	357	1 245	257	825	1 076	947	361	499	419		
		insolvenční návrhy spojené s návrhem na povolení reorganizace	13	1	1	1	4	0	1	0	0	0	2	3		
		Insolvenční návrhy celkem	9 010	1 544	604	405	1 376	292	910	1 189	1 000	402	573	715		
	Insolvenční návrhy podané dlužníkem	Dlužnické insolvenční návrhy nespojené s návrhem na způsob řešení úpadku	244	85	8	8	11	0	7	22	8	15	28	52		
		Dlužnické insolvenční návrhy spojené s návrhem na prohlášení konkursu	202	0	13	14	37	7	20	14	3	16	9	69		
		Dlužnické insolvenční návrhy spojené s návrhem na povolení oddlužení	7 827	1 316	542	354	1 245	256	824	1 071	943	361	497	418		
		Dlužnické insolvenční návrhy spojené s návrhem na povolení reorganizace	10	1	1	1	4	0	0	0	0	0	0	3		
	Insolvenční návrhy podané věřitelem	Dlužnické insolvenční návrhy celkem	8 283	1 402	564	377	1 297	263	851	1 107	954	392	534	542		
		Věřitelské insolvenční návrhy nespojené s návrhem na způsob řešení úpadku	469	139	20	12	32	4	32	71	35	7	33	84		
		Věřitelské insolvenční návrhy spojené s návrhem na prohlášení konkursu	232	1	18	11	47	24	25	6	7	3	2	88		
Zahájená insolvenční řízení	Věřitelské insolvenční návrhy celkem	701	140	38	23	79	28	57	77	42	10	35	172			
	Zahájená insolvenční řízení - počet vydaných vyhlásek	9 002	1 542	603	403	1 376	292	909	1 191	999	402	573	712			
Návrhy podané po zahájení insolvenčního řízení	Návrhy na povolení oddlužení	56	7	2	1	0	0	12	9	14	1	2	8			
	Návrhy na povolení reorganizace	4	0	0	0	3	0	1	0	0	0	0	0			
Rozhodnutí o insolvenčních návrzích	Rozhodnutí o úpadku	Zahájená insolvenční řízení - počet vydaných vyhlásek	6 556	860	556	314	1 100	147	674	719	949	307	529	401		
		Rozhodnutí o úpadku vydaná k insolvenčnímu návrhu dlužníka	622	122	44	32	61	16	96	71	47	14	26	93		
	Rozhodnutí o zastavení řízení	Rozhodnutí o zastavení insolvenčního řízení vydaná k insolvenčnímu návrhu dlužníka	1 191	251	87	68	259	43	61	93	114	48	83	84		
		Rozhodnutí o zastavení insolvenčního řízení vydaná k insolvenčnímu návrhu věřitele	206	37	13	10	33	3	13	10	7	11	17	52		
	Rozhodnutí o zamítnutí insolvenčního návrhu včetně rozhodnutí o zamítnutí insolvenčního návrhu pro nedostatek majetku dlužníka (§ 144 IZ)	Rozhodnutí o zamítnutí insolvenčního návrhu vydaná k insolvenčnímu návrhu dlužníka (včetně zamítnutých pro nedostatek majetku dlužníka)	16	1	0	0	1	0	2	6	1	2	0	3		
		Rozhodnutí o zamítnutí insolvenčního návrhu vydaná k insolvenčnímu návrhu věřitele	30	6	1	0	3	0	0	2	6	0	1	11		
	Odmítnutí insolvenčního návrhu	Rozhodnutí o odmítnutí insolvenčního návrhu vydaná k insolvenčnímu návrhu dlužníka	1 345	294	83	29	124	41	192	220	73	96	72	121		
		Rozhodnutí o odmítnutí insolvenčního návrhu vydaná k insolvenčnímu návrhu věřitele	146	28	3	4	20	3	11	9	11	0	8	49		
	Oddlužení	Povolena oddlužení	Rozhodnutí o povolení oddlužení	6 332	813	535	303	1 077	145	674	694	953	289	507	342	
		Schválená oddlužení	Rozhodnutí o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře (včetně rozhodnutí soudu dle ust. § 402 odst. 5 IZ)	5 485	843	292	315	757	111	681	725	809	280	383	289	
Rozhodnutí o schválení oddlužení zpeněžením majetkové podstaty (včetně rozhodnutí soudu dle ust. § 402 odst. 5 IZ)			194	30	11	9	34	3	27	32	10	14	18	6		
Zrušení schváleného oddlužení		Rozhodnutí o zrušení schváleného oddlužení	173	10	18	5	36	2	21	20	29	18	7	7		
Splnění oddlužení		Rozhodnutí o vzeti na vědomí splnění oddlužení	408	34	42	16	137	4	53	34	44	8	14	22		
Reorganizace	Povolena reorganizace	Rozhodnutí o povolení reorganizace	3	0	1	0	2	0	0	0	0	0	0			
	Schválení reorganizačního plánu	Rozhodnutí o povolení reorganizace	10	1	1	0	2	0	2	1	0	0	3			
Konkursy	Počet prohlášených konkursů k insolvenčním návrhům nespojených s návrhy na prohlášení konkursu na majetek dlužníka	Rozhodnutí o schválení reorganizačního plánu	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0			
		Rozhodnutí o prohlášení konkursu vydaná k insolvenčnímu návrhu dlužníka (bez návrhu na způsob řešení úpadku)	15	6	0	0	2	0	1	0	0	1	1	4		
		Rozhodnutí o prohlášení konkursu vydaná k insolvenčnímu návrhu dlužníka (bez návrhu na způsob řešení úpadku)	90	44	3	1	2	0	2	7	3	6	15	7		
		Rozhodnutí o prohlášení konkursu vydaná k insolvenčnímu návrhu věřitele (bez návrhu na způsob řešení úpadku)	69	23	2	1	0	0	8	2	13	0	6	14		
		Rozhodnutí o prohlášení konkursu vydaná k insolvenčnímu návrhu věřitele (bez návrhu na způsob řešení úpadku)	258	85	16	22	2	1	25	56	10	5	16	20		

Období
Mezi 1.7.2014 a 30.9.2014

Statistika počtů událostí

SKUPINA	PODSKUPINA	KATEGORIE	POČET	POČET											
				Krajský soud v Brně	Krajský soud v Hradci Králové	Krajský soud v Králové - pobočka v Pardubicích	Krajský soud v Ostravě	Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci	Krajský soud v Plzni	Krajský soud v Praze	Krajský soud v Ústí nad Labem	Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci	Krajský soud v Českých Budějovicích	Městský soud v Praze	
Insolvenční návrhy	Podané insolvenční návrhy	Insolvenční návrhy nespojené s návrhem na způsob řešení úpadku	692	237	15	23	36	1	47	119	43	10	64	97	
		insolvenční návrhy spojené s návrhem na prohlášení konkursu	408	0	35	21	83	21	35	3	35	20	9	146	
		insolvenční návrhy spojené s návrhem na povolení oddlužení	7 472	1 190	531	353	1 181	272	838	940	929	317	511	410	
		insolvenční návrhy spojené s návrhem na povolení reorganizace	7	1	1	0	1	0	0	1	0	0	0	3	
		insolvenční návrhy celkem	8 579	1 428	582	397	1 301	294	920	1 063	1 007	347	584	656	
	Insolvenční návrhy podané dlužníkem	Dlužnické insolvenční návrhy nespojené s návrhem na způsob řešení úpadku	192	91	3	3	9	0	7	17	7	4	25	26	
		Dlužnické insolvenční návrhy spojené s návrhem na prohlášení konkursu	176	0	20	11	26	9	15	2	10	13	4	66	
		Dlužnické insolvenční návrhy spojené s návrhem na povolení oddlužení	7 450	1 188	528	350	1 178	272	837	934	927	316	510	410	
		Dlužnické insolvenční návrhy spojené s návrhem na povolení reorganizace	7	1	1	0	1	0	0	1	0	0	0	3	
		Dlužnické insolvenční návrhy celkem	7 825	1 280	552	364	1 214	281	859	954	944	333	539	505	
	Insolvenční návrhy podané věřitelem	Věřitelské insolvenční návrhy nespojené s návrhem na způsob řešení úpadku	500	146	12	20	27	1	40	102	36	6	39	71	
		Věřitelské insolvenční návrhy spojené s návrhem na prohlášení konkursu	232	0	15	10	57	12	20	1	25	7	5	80	
		Věřitelské insolvenční návrhy celkem	732	146	27	30	84	13	60	103	61	13	44	151	
	Zahájená insolvenční řízení		Zahájená insolvenční řízení - počet vydaných vyhlášek	8 572	1 426	581	397	1 301	294	917	1 063	1 007	346	584	656
	Návrhy podané po zahájení insolvenčního řízení	Návrhy na povolení oddlužení	Návrhy na povolení oddlužení podané po zahájení insolvenčního řízení	37	8	1	0	0	0	10	6	4	3	0	5
Návrhy na povolení reorganizace		Návrhy na povolení reorganizace podané po zahájení insolvenčního řízení	5	0	0	1	0	0	1	0	0	0	1	2	
Moratorium	Moratoria před zahájením insolvenčního řízení	Návrhy na moratorium podané před zahájením insolvenčního řízení (§ 125 IZ)	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	
		Povoleno	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	
	Moratoria k již zahájenému insolvenčnímu řízení	Návrhy na moratorium podané k insolvenčnímu návrhu	4	2	1	0	0	0	0	1	0	0	0	0	
		Povoleno	2	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
Odmítnuto	3	1	1	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0		
Rozhodnutí o insolvenčních návrzích	Rozhodnutí o úpadku	Rozhodnutí o úpadku vydaná k insolvenčnímu návrhu dlužníka	6 488	1 050	485	367	1 046	255	585	805	850	260	388	397	
		Rozhodnutí o úpadku vydaná k insolvenčnímu návrhu věřitele	577	97	54	34	75	21	47	73	48	10	21	97	
	Rozhodnutí o zastavení řízení	Rozhodnutí o zastavení insolvenčního řízení vydaná k insolvenčnímu návrhu dlužníka	1 037	241	63	61	185	45	58	82	115	56	52	79	
		Rozhodnutí o zastavení insolvenčního řízení vydaná k insolvenčnímu návrhu věřitele	203	47	6	16	25	8	8	12	12	3	14	52	
	Rozhodnutí o zamítnutí insolvenčního návrhu vydaná k insolvenčnímu návrhu dlužníka (včetně zamítnutých pro nedostatek majetku dlužníka)	Rozhodnutí o zamítnutí insolvenčního návrhu vydaná k insolvenčnímu návrhu dlužníka (včetně zamítnutých pro nedostatek majetku dlužníka)	25	5	1	1	1	0	7	7	0	1	1	1	
		Rozhodnutí o zamítnutí insolvenčního návrhu vydaná k insolvenčnímu návrhu věřitele	29	6	0	0	1	0	1	3	2	0	2	14	
		Rozhodnutí o zamítnutí insolvenčního návrhu pro nedostatek majetku dlužníka (§ 144 IZ)	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	
		Rozhodnutí o zamítnutí insolvenčního návrhu pro nedostatek majetku dlužníka (§ 144 IZ)	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	
	Odmítnutí insolvenčního návrhu	Rozhodnutí o odmítnutí insolvenčního návrhu vydaná k insolvenčnímu návrhu dlužníka	1 372	262	57	37	138	39	235	189	110	92	73	140	
		Rozhodnutí o odmítnutí insolvenčního návrhu vydaná k insolvenčnímu návrhu věřitele	149	25	6	3	24	3	5	18	7	2	2	54	
Oddlužení	Povolená oddlužení	Rozhodnutí o povolení oddlužení	6 302	1 021	455	368	1 027	251	583	790	841	243	379	344	
		Rozhodnutí o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře (včetně rozhodnutí soudu dle ust. § 402 odst. 5 IZ)	5 903	740	645	249	993	139	646	635	854	249	472	281	
	Schválená oddlužení	Rozhodnutí o schválení oddlužení zpeněžením majetkové podstaty (včetně rozhodnutí soudu dle ust. § 402 odst. 5 IZ)	201	36	22	18	33	6	19	23	10	12	12	10	
		Rozhodnutí o zrušení schváleného oddlužení	180	24	22	5	29	2	32	18	35	4	3	6	
		Rozhodnutí o vzetí na vědomí splnění oddlužení	630	75	57	20	194	10	62	49	88	25	28	22	
Reorganizace	Povolení reorganizace	Rozhodnutí o povolení reorganizace	2	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1	0	
		Rozhodnutí o povolení reorganizace	4	0	1	0	1	0	0	1	0	0	0	1	
	Schválení reorganizačního plánu	3	0	1	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	
Konkursy	Počet prohlášených konkursů k insolvenčním návrhům	Rozhodnutí o prohlášení konkursu vydaná k insolvenčnímu návrhu	17	4	1	0	2	0	1	0	2	2	2	3	

Období
Mezi 1.10.2014 a 31.12.2014

Statistika počtu událostí

SKUPINA	PODSKUPINA	KATEGORIE	POČET	POČET											
				Krajský soud v Brně	Krajský soud v Hradci Králové	Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích	Krajský soud v Ostravě	Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci	Krajský soud v Plzni	Krajský soud v Praze	Krajský soud v Ústí nad Labem	Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci	Krajský soud v Českých Budějovicích	Městský soud v Praze	
Insolvenční návrhy	Podané insolvenční návrhy	Insolvenční návrhy nespojené s návrhem na způsob řešení úpadku	657	224	17	13	41	5	36	100	64	11	46	100	
		insolvenční návrhy spojené s návrhem na prohlášení konkursu	468	13	24	28	93	16	37	2	32	23	21	179	
		insolvenční návrhy spojené s návrhem na povolení oddlužení	7 557	1 332	498	390	1 215	264	837	884	848	354	523	412	
		insolvenční návrhy spojené s návrhem na povolení reorganizace	3	1	0	1	1	0	0	0	0	0	0	0	
		insolvenční návrhy celkem	8 685	1 570	539	432	1 350	285	910	986	944	388	590	691	
	Insolvenční návrhy podané dlužníkem	Dlužnické insolvenční návrhy nespojené s návrhem na způsob řešení úpadku	218	79	5	5	13	0	3	17	39	7	22	28	
		Dlužnické insolvenční návrhy spojené s návrhem na prohlášení konkursu	217	5	11	11	26	9	16	1	10	20	10	98	
		Dlužnické insolvenční návrhy spojené s návrhem na povolení oddlužení	7 541	1 330	496	386	1 215	261	837	881	846	354	523	412	
		Dlužnické insolvenční návrhy spojené s návrhem na povolení reorganizace	2	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0	0	
		Dlužnické insolvenční návrhy celkem	7 978	1 414	512	403	1 255	270	856	899	895	381	555	538	
	Insolvenční návrhy podané věřitelem	Věřitelské insolvenční návrhy nespojené s návrhem na způsob řešení úpadku	439	145	12	8	28	5	33	83	25	4	24	72	
		Věřitelské insolvenční návrhy spojené s návrhem na prohlášení konkursu	250	8	13	17	66	7	21	1	22	3	11	81	
		Věřitelské insolvenční návrhy celkem	689	153	25	25	94	12	54	84	47	7	35	153	
	Zahájená insolvenční řízení	Zahájená insolvenční řízení - počet vydaných vyhlášek	8 699	1 573	539	432	1 352	285	911	986	946	389	594	692	
	Návrhy podané po zahájení insolvenčního řízení	Návrhy na povolení oddlužení	60	7	2	0	0	0	10	17	11	3	6	4	
Návrhy na povolení reorganizace		2	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0		
Moratorium	Moratoria před zahájením insolvenčního řízení	Návrhy na moratorium podané před zahájením insolvenčního řízení (§ 125 IZ)	2	0	0	1	0	0	0	0	0	0	1		
		Povoleno	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0		
	Moratoria k již zahájenému insolvenčnímu řízení	Návrhy na moratorium podané k insolvenčnímu návrhu	3	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1		
		Povoleno	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0		
Odmítnuto	3	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1	1			
Rozhodnutí o úpadku	Rozhodnutí o úpadku	Rozhodnutí o úpadku vydaná k insolvenčnímu návrhu dlužníka	5 885	861	503	325	961	198	550	636	686	243	552	370	
		Rozhodnutí o úpadku vydaná k insolvenčnímu návrhu věřitele	460	80	23	17	62	29	30	62	40	9	38	70	
	Rozhodnutí o zastavení insolvenčního řízení	Rozhodnutí o zastavení insolvenčního řízení vydaná k insolvenčnímu návrhu dlužníka	953	261	53	68	140	63	44	73	105	24	51	71	
		Rozhodnutí o zastavení insolvenčního řízení vydaná k insolvenčnímu návrhu věřitele	186	51	8	7	19	5	9	12	10	4	6	55	
	Rozhodnutí o zamítnutí insolvenčního návrhu včetně rozhodnutí o zamítnutí insolvenčního návrhu pro nedostatek majetku dlužníka (§ 144 IZ)	Rozhodnutí o zamítnutí insolvenčního návrhu vydaná k insolvenčnímu návrhu dlužníka	28	8	0	4	1	0	2	5	2	2	4	0	
		Rozhodnutí o zamítnutí insolvenčního návrhu vydaná k insolvenčnímu návrhu věřitele	44	12	4	0	4	0	4	6	1	0	0	13	
	Odmítnutí insolvenčního návrhu	Rozhodnutí o odmítnutí insolvenčního návrhu vydaná k insolvenčnímu návrhu dlužníka	1 173	240	22	33	96	40	195	157	104	87	62	137	
		Rozhodnutí o odmítnutí insolvenčního návrhu vydaná k insolvenčnímu návrhu věřitele	143	35	3	3	19	0	8	14	7	1	8	45	
Oddlužení	Povolená oddlužení	Rozhodnutí o povolení oddlužení	5 749	829	489	320	941	194	543	636	688	234	544	331	
	Schválená oddlužení	Rozhodnutí o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře (včetně rozhodnutí soudu dle ust. § 402 odst. 5 IZ)	5 997	983	451	343	982	204	668	744	736	195	325	366	
		Rozhodnutí o schválení oddlužení zpeněžením majetkové podstaty (včetně rozhodnutí soudu dle ust. § 402 odst. 5 IZ)	196	32	17	16	49	7	23	15	13	3	14	7	
		Rozhodnutí o zrušení schváleného oddlužení	181	27	12	3	31	2	42	9	31	6	9	9	
	Splnění oddlužení	Rozhodnutí o vzetí na vědomí splnění oddlužení	706	66	62	21	227	27	64	53	113	23	28	22	
Reorganizace	Povolení reorganizace	Rozhodnutí o povolení reorganizace	3	1	0	1	0	0	1	0	0	0	0		
		Rozhodnutí o povolení reorganizace	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0		
	Schválení reorganizačního plánu	Rozhodnutí o schválení reorganizačního plánu	4	0	0	0	1	0	2	0	0	0	1		
Konkursy	Počet prohlášených konkursů k insolvenčním návrhům nespojených s návrhy na prohlášení konkursu na majetek dlužníka	Rozhodnutí o prohlášení konkursu vydaná k insolvenčnímu návrhu dlužníka (bez návrhu na způsob řešení úpadku)	21	7	2	0	3	0	1	0	1	0	0	7	
		Rozhodnutí o prohlášení konkursu vydaná k insolvenčnímu návrhu	60	26	1	1	1	0	0	7	2	1	12	9	

Příloha č. 2

Statistika ISIR

Období
Mezi 1.1.2015 a 31.3.2015

Statistika počtů událostí

SKUPINA	PODSKUPINA	KATEGORIE	POČET	POČET											
				Krajský soud v Brně	Krajský soud v Hradci Králové	Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích	Krajský soud v Ostravě	Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci	Krajský soud v Plzni	Krajský soud v Praze	Krajský soud v Ústí nad Labem	Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci	Krajský soud v Českých Budějovicích	Městský soud v Praze	
Insolvenční návrhy	Podané insolvenční návrhy	Insolvenční návrhy nespojené s návrhem na způsob řešení úpadku	731	189	24	23	32	2	36	174	77	19	48	107	
		insolvenční návrhy spojené s návrhem na prohlášení konkursu	410	16	24	17	75	9	44	1	32	24	8	160	
		insolvenční návrhy spojené s návrhem na povolení oddlužení	7 305	1 232	505	330	1 172	263	763	903	873	326	515	423	
		insolvenční návrhy spojené s návrhem na povolení reorganizace	12	1	2	2	0	0	0	0	0	1	0	6	
		Insolvenční návrhy celkem	8 458	1 438	555	372	1 279	274	843	1 078	982	370	571	696	
	Insolvenční návrhy podané dlužníkem	Dlužnické insolvenční návrhy nespojené s návrhem na způsob řešení úpadku	223	63	4	8	8	0	6	23	50	7	15	39	
		Dlužnické insolvenční návrhy spojené s návrhem na prohlášení konkursu	184	10	15	10	23	4	24	1	8	18	7	64	
		Dlužnické insolvenční návrhy spojené s návrhem na povolení oddlužení	7 293	1 229	503	329	1 170	261	763	902	872	326	515	423	
		Dlužnické insolvenční návrhy spojené s návrhem na povolení reorganizace	12	1	2	2	0	0	0	0	0	1	0	6	
		Dlužnické insolvenční návrhy celkem	7 712	1 303	524	349	1 201	265	793	926	930	352	537	532	
	Insolvenční návrhy podané věřitelem	Věřitelské insolvenční návrhy nespojené s návrhem na způsob řešení úpadku	508	126	20	15	24	2	30	151	27	12	33	68	
		Věřitelské insolvenční návrhy spojené s návrhem na prohlášení konkursu	226	6	9	7	52	5	20	0	24	6	1	96	
		Věřitelské insolvenční návrhy celkem	734	132	29	22	76	7	50	151	51	18	34	164	
	Zahájená insolvenční řízení		Zahájená insolvenční řízení - počet vydaných vyhlášek	8 465	1 443	556	372	1 281	275	843	1 082	980	370	572	691
	Návrhy podané po zahájení insolvenčního řízení	Návrhy na povolení oddlužení	Návrhy na povolení oddlužení podané po zahájení insolvenčního řízení	32	7	1	0	2	0	7	8	3	2	1	1
Návrhy na povolení reorganizace		Návrhy na povolení reorganizace podané po zahájení insolvenčního řízení	7	5	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	
Moratorium	Moratoria před zahájením insolvenčního řízení	Návrhy na moratorium podané před zahájením insolvenčního řízení (§ 125 IZ)	1	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	
	Moratoria k již zahájenému insolvenčnímu řízení	Návrhy na moratorium podané k insolvenčnímu návrhu	3	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	2	
		Povoleno	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	
		Odmítnuto	2	0	0	1	0	0	0	0	0	0	1		
Rozhodnutí o insolvenčních návrzích	Rozhodnutí o úpadku	Rozhodnutí o úpadku vydaná k insolvenčnímu návrhu dlužníka	6 422	977	496	323	1 135	163	668	695	854	272	435	404	
		Rozhodnutí o úpadku vydaná k insolvenčnímu návrhu věřitele	475	98	20	27	49	7	51	76	43	6	26	72	
	Rozhodnutí o zastavení insolvenčního řízení	Rozhodnutí o zastavení insolvenčního řízení vydaná k insolvenčnímu návrhu dlužníka	1 032	288	89	42	152	43	54	84	86	47	53	94	
		Rozhodnutí o zastavení insolvenčního řízení vydaná k insolvenčnímu návrhu věřitele	213	46	15	9	21	7	16	20	15	1	11	52	
	Rozhodnutí o zamítnutí insolvenčního návrhu včetně rozhodnutí o zamítnutí insolvenčního návrhu pro nedostatek majetku dlužníka (§ 144 IZ)	Rozhodnutí o zamítnutí insolvenčního návrhu vydaná k insolvenčnímu návrhu dlužníka (včetně zamítnutých pro nedostatek majetku dlužníka)	30	6	3	0	1	0	1	9	3	2	2	3	
		Rozhodnutí o zamítnutí insolvenčního návrhu vydaná k insolvenčnímu návrhu věřitele	37	7	3	3	3	0	1	9	3	0	1	7	
		Rozhodnutí o zamítnutí insolvenčního návrhu pro nedostatek majetku dlužníka (§ 144 IZ)	1	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	
	Odmítnutí insolvenčního návrhu	Rozhodnutí o odmítnutí insolvenčního návrhu vydaná k insolvenčnímu návrhu dlužníka	1 167	258	36	49	94	37	204	194	58	43	55	139	
		Rozhodnutí o odmítnutí insolvenčního návrhu vydaná k insolvenčnímu návrhu věřitele	178	41	2	1	21	4	17	23	6	5	6	52	
	Oddlužení	Povolená oddlužení	Rozhodnutí o povolení oddlužení	6 258	946	463	322	1 121	160	663	693	853	257	430	350
Schválená oddlužení		Rozhodnutí o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře (včetně rozhodnutí soudu dle ust. § 402 odst. 5 IZ)	6 336	878	550	329	1 166	263	594	768	723	251	508	306	
		Rozhodnutí o schválení oddlužení zpeněžením majetkové podstaty (včetně rozhodnutí soudu dle ust. § 402 odst. 5 IZ)	193	29	16	10	49	6	16	29	9	4	13	12	
		Zrušení schváleného oddlužení	Rozhodnutí o zrušení schváleného oddlužení	251	37	31	11	39	3	34	33	27	15	11	10
Splnění oddlužení		Rozhodnutí o vzetí na vědomí splnění oddlužení	1 030	104	87	44	288	31	87	81	166	43	41	58	
Reorganizace	Povolení reorganizace	Rozhodnutí o povolení reorganizace	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	
		Rozhodnutí o povolení reorganizace	6	3	0	1	0	0	0	0	0	0	0	2	
	Schválení reorganizačního plánu	Rozhodnutí o schválení reorganizačního plánu	2	0	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0	
Konkursy		Počet prohlášených konkursů k insolvenčním návrhům nespojených s návrhy na prohlášení konkursu na majetek	14	3	1	0	1	0	2	1	1	1	1	3	

Období
Mezi 1.4.2015 a 30.6.2015

Statistika počtů událostí

SKUPINA	PODSKUPINA	KATEGORIE	POČET	POČET											
				Krajský soud v Brně	Krajský soud v Hradci Králové	Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích	Krajský soud v Ostravě	Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci	Krajský soud v Plzni	Krajský soud v Praze	Krajský soud v Ústí nad Labem	Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci	Krajský soud v Českých Budějovicích	Městský soud v Praze	
Insolvenční návrhy	Podané insolvenční návrhy	Insolvenční návrhy nespojené s návrhem na způsob řešení úpadku	573	163	12	23	38	2	43	133	21	13	23	102	
		insolvenční návrhy spojené s návrhem na prohlášení konkursu	453	29	26	27	77	24	39	4	24	16	35	152	
		insolvenční návrhy spojené s návrhem na povolení oddlužení	7 584	1 363	501	375	1 136	279	774	957	934	327	513	425	
		insolvenční návrhy spojené s návrhem na povolení reorganizace	4	1	1	0	0	0	0	0	0	1	1	0	
		Insolvenční návrhy celkem	8 614	1 556	540	425	1 251	305	856	1 094	979	357	572	679	
	Insolvenční návrhy podané dlužníkem	Dlužnické insolvenční návrhy nespojené s návrhem na způsob řešení úpadku	142	58	2	6	13	0	8	13	3	2	2	35	
		Dlužnické insolvenční návrhy spojené s návrhem na prohlášení konkursu	201	12	10	16	30	9	16	4	5	5	19	75	
		Dlužnické insolvenční návrhy spojené s návrhem na povolení oddlužení	7 576	1 362	499	374	1 135	277	774	957	933	327	513	425	
		Dlužnické insolvenční návrhy spojené s návrhem na povolení reorganizace	4	1	1	0	0	0	0	0	0	1	1	0	
		Dlužnické insolvenční návrhy celkem	7 923	1 433	512	396	1 178	286	798	974	941	335	535	535	
	Insolvenční návrhy podané věřitelem	Věřitelské insolvenční návrhy nespojené s návrhem na způsob řešení úpadku	431	105	10	17	25	2	35	120	18	11	21	67	
		Věřitelské insolvenční návrhy spojené s návrhem na prohlášení konkursu	252	17	16	11	47	15	23	0	19	11	16	77	
		Věřitelské insolvenční návrhy celkem	683	122	26	28	72	17	58	120	37	22	37	144	
	Zahájená insolvenční řízení		Zahájená insolvenční řízení - počet vydaných vyhlášek	8 618	1 558	542	424	1 252	304	856	1 095	980	357	572	678
	Návrhy podané po zahájení insolvenčního řízení	Návrhy na povolení oddlužení	Návrhy na povolení oddlužení podané po zahájení insolvenčního řízení	54	8	4	0	0	0	3	19	10	2	3	5
Návrhy na povolení reorganizace		Návrhy na povolení reorganizace podané po zahájení insolvenčního řízení	5	1	1	0	0	0	1	0	1	0	0	1	
Moratorium	Moratoria před zahájením insolvenčního řízení	Návrhy na moratorium podané před zahájením insolvenčního řízení (§ 125 IZ)	1	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	
		Povoleno	1	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	
	Moratoria k již zahájenému insolvenčnímu řízení	Návrhy na moratorium podané k insolvenčnímu návrhu	2	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	
		Odmítnuto	2	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1		
Rozhodnutí o insolvenčních návrzích	Rozhodnutí o úpadku	Rozhodnutí o úpadku vydaná k insolvenčnímu návrhu dlužníka	6 052	857	412	307	956	200	587	706	794	324	528	381	
		Rozhodnutí o úpadku vydaná k insolvenčnímu návrhu věřitele	451	73	20	12	48	7	31	105	27	14	30	84	
	Rozhodnutí o zastavení řízení	Rozhodnutí o zastavení insolvenčního řízení vydaná k insolvenčnímu návrhu dlužníka	1 041	281	58	36	191	84	66	72	81	32	42	98	
		Rozhodnutí o zastavení insolvenčního řízení vydaná k insolvenčnímu návrhu věřitele	279	76	25	12	31	4	15	24	10	4	16	62	
		Rozhodnutí o zamítnutí insolvenčního návrhu vydaná k insolvenčnímu návrhu dlužníka (včetně zamítnutých pro nedostatek majetku dlužníka)	21	9	0	3	0	0	1	5	0	1	2	0	
	Rozhodnutí o zamítnutí insolvenčního návrhu pro nedostatek majetku dlužníka (§ 144 IZ)	Rozhodnutí o zamítnutí insolvenčního návrhu vydaná k insolvenčnímu návrhu věřitele	40	4	6	2	2	0	2	4	1	1	2	16	
		Rozhodnutí o zamítnutí insolvenčního návrhu pro nedostatek majetku dlužníka (§ 144 IZ)	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
		Rozhodnutí o odmítnutí insolvenčního návrhu vydaná k insolvenčnímu návrhu dlužníka	997	225	32	37	95	51	165	129	47	43	33	140	
	Odmítnutí insolvenčního návrhu	Rozhodnutí o odmítnutí insolvenčního návrhu vydaná k insolvenčnímu návrhu věřitele	154	31	1	6	18	2	9	16	4	3	4	60	
Oddlužení	Povolená oddlužení	Rozhodnutí o povolení oddlužení	5 899	827	416	299	941	198	585	689	794	313	507	330	
	Schválená oddlužení	Rozhodnutí o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře (včetně rozhodnutí soudu dle ust. § 402 odst. 5 IZ)	5 983	808	519	327	941	178	605	709	828	251	446	371	
		Rozhodnutí o schválení oddlužení zpeněžením majetkové podstaty (včetně rozhodnutí soudu dle ust. § 402 odst. 5 IZ)	168	36	15	15	23	8	13	22	15	4	14	3	
	Zrušení schváleného oddlužení	Rozhodnutí o zrušení schváleného oddlužení	304	36	42	3	53	2	47	33	35	14	28	11	
	Splnění oddlužení	Rozhodnutí o vzetí na vědomí splnění oddlužení	1 243	122	121	53	365	17	91	127	189	65	47	46	
Reorganizace	Povolení reorganizace	Rozhodnutí o povolení reorganizace	3	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	2	
	Schválení reorganizačního plánu	Rozhodnutí o schválení reorganizačního plánu	7	1	0	1	1	0	1	1	0	0	0	2	
Konkursy	Počet prohlášených konkursů k insolvenčním návrhům nespojených s návrhy na prohlášení konkursu na majetek dlužníka	Rozhodnutí o prohlášení konkursu vydaná k insolvenčnímu návrhu dlužníka (bez návrhu na způsob řešení úpadku)	15	3	0	0	2	0	3	0	3	0	0	4	
		Rozhodnutí o prohlášení konkursu vydaná k insolvenčnímu návrhu	60	20	1	0	4	0	0	12	1	3	11	8	

Období
Mezi 1.7.2014 a 30.9.2014

Statistika počtů událostí

SKUPINA	PODSKUPINA	KATEGORIE	POČET	POČET											
				Krajský soud v Brně	Krajský soud v Hradci Králové	Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích	Krajský soud v Ostravě	Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci	Krajský soud v Plzni	Krajský soud v Praze	Krajský soud v Ústí nad Labem	Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci	Krajský soud v Českých Budějovicích	Městský soud v Praze	
Insolvenční návrhy	Podané insolvenční návrhy	Insolvenční návrhy nespojené s návrhem na způsob řešení úpadku	692	237	15	23	36	1	47	119	43	10	64	97	
		insolvenční návrhy spojené s návrhem na prohlášení konkursu	408	0	35	21	83	21	35	3	35	20	9	146	
		insolvenční návrhy spojené s návrhem na povolení oddlužení	7 472	1 190	531	353	1 181	272	838	940	929	317	511	410	
		insolvenční návrhy spojené s návrhem na povolení reorganizace	7	1	1	0	1	0	0	1	0	0	0	3	
		insolvenční návrhy celkem	8 579	1 428	582	397	1 301	294	920	1 063	1 007	347	584	656	
	Insolvenční návrhy podané dlužníkem	Dlužnické insolvenční návrhy nespojené s návrhem na způsob řešení úpadku	192	91	3	3	9	0	7	17	7	4	25	26	
		Dlužnické insolvenční návrhy spojené s návrhem na prohlášení konkursu	176	0	20	11	26	9	15	2	10	13	4	66	
		Dlužnické insolvenční návrhy spojené s návrhem na povolení oddlužení	7 450	1 188	528	350	1 178	272	837	934	927	316	510	410	
		Dlužnické insolvenční návrhy spojené s návrhem na povolení reorganizace	7	1	1	0	1	0	0	1	0	0	0	3	
		Dlužnické insolvenční návrhy celkem	7 825	1 280	552	364	1 214	281	859	954	944	333	539	505	
	Insolvenční návrhy podané věřitelem	Věřitelské insolvenční návrhy nespojené s návrhem na způsob řešení úpadku	500	146	12	20	27	1	40	102	36	6	39	71	
		Věřitelské insolvenční návrhy spojené s návrhem na prohlášení konkursu	232	0	15	10	57	12	20	1	25	7	5	80	
		Věřitelské insolvenční návrhy celkem	732	146	27	30	84	13	60	103	61	13	44	151	
	Zahájená insolvenční řízení	Zahájená insolvenční řízení - počet vydaných vyhlášek	8 572	1 426	581	397	1 301	294	917	1 063	1 007	346	584	656	
	Návrhy podané po zahájení insolvenčního řízení	Návrhy na povolení oddlužení	37	8	1	0	0	0	10	6	4	3	0	5	
Návrhy na povolení reorganizace		5	0	0	1	0	0	1	0	0	0	1	2		
Moratorium	Moratoria před zahájením insolvenčního řízení	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1		
		Povoleno	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1		
	Moratoria k již zahájenému insolvenčnímu řízení	4	2	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0		
		Povoleno	2	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0		
	Odmítnuto	3	1	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0		
Rozhodnutí o insolvenčních návrzích	Rozhodnutí o úpadku	Rozhodnutí o úpadku vydaná k insolvenčnímu návrhu dlužníka	6 488	1 050	485	367	1 046	255	585	805	850	260	388	397	
		Rozhodnutí o úpadku vydaná k insolvenčnímu návrhu věřitele	577	97	54	34	75	21	47	73	48	10	21	97	
	Rozhodnutí o zastavení řízení	Rozhodnutí o zastavení insolvenčního řízení vydaná k insolvenčnímu návrhu dlužníka	1 037	241	63	61	185	45	58	82	115	56	52	79	
		Rozhodnutí o zastavení insolvenčního řízení vydaná k insolvenčnímu návrhu věřitele	203	47	6	16	25	8	8	12	12	3	14	52	
	Rozhodnutí o zamítnutí insolvenčního návrhu včetně rozhodnutí o zamítnutí insolvenčního návrhu pro nedostatek majetku dlužníka (§ 144 IZ)	Rozhodnutí o zamítnutí insolvenčního návrhu vydaná k insolvenčnímu návrhu dlužníka (včetně zamítnutých pro nedostatek majetku dlužníka)	25	5	1	1	1	0	7	7	0	1	1	1	
		Rozhodnutí o zamítnutí insolvenčního návrhu vydaná k insolvenčnímu návrhu věřitele	29	6	0	0	1	0	1	3	2	0	2	14	
		Rozhodnutí o zamítnutí insolvenčního návrhu pro nedostatek majetku dlužníka (§ 144 IZ)	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	
		Rozhodnutí o odmítnutí insolvenčního návrhu vydaná k insolvenčnímu návrhu dlužníka	1 372	262	57	37	138	39	235	189	110	92	73	140	
	Odmítnutí insolvenčního návrhu	Rozhodnutí o odmítnutí insolvenčního návrhu vydaná k insolvenčnímu návrhu věřitele	149	25	6	3	24	3	5	18	7	2	2	54	
Oddlužení	Povolená oddlužení	Rozhodnutí o povolení oddlužení	6 302	1 021	455	368	1 027	251	583	790	841	243	379	344	
	Schválená oddlužení	Rozhodnutí o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře (včetně rozhodnutí soudu dle ust. § 402 odst. 5 IZ)	5 903	740	645	249	993	139	646	635	854	249	472	281	
		Rozhodnutí o schválení oddlužení zpeněžením majetkové podstaty (včetně rozhodnutí soudu dle ust. § 402 odst. 5 IZ)	201	36	22	18	33	6	19	23	10	12	12	10	
	Zrušení schváleného oddlužení	Rozhodnutí o zrušení schváleného oddlužení	180	24	22	5	29	2	32	18	35	4	3	6	
	Splnění oddlužení	Rozhodnutí o vzeti na vědomí splnění oddlužení	630	75	57	20	194	10	62	49	88	25	28	22	
Reorganizace	Povolení reorganizace	Rozhodnutí o povolení reorganizace	2	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1	0	
	Schválení reorganizačního plánu	Rozhodnutí o schválení reorganizačního plánu	4	0	1	0	1	0	0	1	0	0	0	1	
Konkursy	Počet prohlášených konkursů k insolvenčním návrhům	Rozhodnutí o schválení reorganizačního plánu	3	0	1	1	0	0	0	1	0	0	0	0	
		Rozhodnutí o prohlášení konkursu vydaná k insolvenčnímu návrhu	17	4	1	0	2	0	1	0	2	2	2	3	

Literatura

A) Odborná literatura:

HÁSOVÁ, J. a kol. *Insolvenční zákon. Komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014. 1504 s. ISBN 978-80-7400-555-8.

HÁSOVÁ, J., MORAVEC, T. *Insolvenční řízení*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013. 280 s. ISBN 978-80-7400-459-9.

FABER, D. a kol. *Commencement of insolvency proceedings. Oxford International and comparative insolvency law series*. Oxford: Oxford University Press, 2012. 826 s. ISBN 978-0-19-964422-3.

FRONC CHALUPECKÁ, K., CZUDEK, D. *Odpovědnost v insolvenčním právu*. 1. vydání. Brno: Masarykova univerzita, Právnická fakulta, 2013. 108 s. ISBN 978-80-210-6567-3.

Insolvency Act. Prague: Wolters Kluwer ČR, a. s., 2011. 126 s. ISBN 978-80-7357-681-3.

KISLINGEROVÁ a kol. *Insolvenční praxe v České republice: v období 2008 - 2013*. Praha: C. H. Beck, 2013. 143 s. ISBN 978-80-7400-497-1.

KOTOUČOVÁ, J. a kol. *Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon). Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2010, 1122 s. ISBN 978-80-7400-320-2.

MARŠÍKOVÁ, Jolana a kol. *Insolvenční zákon s poznámkami, judikaturou, nařízením Rady ES 1346/2000 a prováděcími předpisy*. 2. vydání. Praha: Leges, 2014. 864 s. ISBN 978-80-87576-80-9.

MARŠÍKOVÁ, Jolana. *Insolvenční řízení z pohledu dlužníka a věřitele*. 3. aktualizované vydání. Praha: Linde, 2014. 496 s. ISBN 978-80-7201-939-7.

PACHL, L. *Insolvenční zákon s judikaturou*. 1. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2011. 484 s. ISBN 978-80-7357-675-2.

RICHTER, O. *Věřitelé a uplatňování pohledávek v insolvenčním řízení. Komentář § 165-204*. Praha: C. H. Beck, 2014. 307 s. ISBN 978-80-7400-549-7.

SVOBODA, K., SMOLÍK, P., LEVÝ, J., ŠÍNOVÁ, R. a kol. *Občanský soudní řád. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013. 1422 s. ISBN 978-80-7400-506-0.

WINTEROVÁ, A., MACKOVÁ, A. a kol. *Civilní právo procesní. Část druhá: Řízení vykonávací, řízení insolvenční*. 1. vydání. Praha: Leges, 2015. 352 s. ISBN 978-80-7502-077-2.

B) Časopisy:

BALÝOVÁ, L. Uplatnění pohledávky v rámci insolvenčního řízení. *Soudní rozhledy*, 2014, roč. 20., č. 7-8.

JURÁŠ, M. Působnost civilněprocesních předpisů a příslušnost soudů po 1. 1. 2014. *Právní rozhledy*, 2014, roč. 22, č. 3.

KRHUT, R. Poctivý záměr v oddlužení. *Bulletin advokacie*, 2012, č. 9.

PLEVA, V. K pojmu nepoctivý záměr v insolvenčním řízení. *Právní rozhledy*, 2014, č. 3.

ŘEHÁČEK, O. Oddlužení po revizní novele insolvenčního zákona aneb osobní bankrot pro každého. *Bulletin advokacie*, 2014, č. 5.

ŘEHÁČEK, O. Sjednocování insolvenčního práva? *Konkursní noviny*, 2015, roč. XVIII, č. 3.

C) Právní předpisy:

Nariadení Rady (ES) č. 1346/2000, o úpadkovém řízení

Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 294/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon)

Vyhláška č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách za poskytování právních služeb ve znění pozdějších předpisů

Vyhláška č. 311/2007 Sb., o jednacím řádu pro insolvenční řízení a kterou se provádějí některá ustanovení insolvenčního zákona

Vyhláška č. 312/2007 Sb., o obsahu a dalších náležitostech zkoušek insolvenčních správců

Vyhláška č. 313/2007 Sb., o odměně insolvenčního správce, o náhradách jeho hotových výdajů, o odměně členů a náhradníků věřitelského výboru a o náhradách jejich nutných výdajů

Vyhláška č. 314/2007 Sb., o minimálním limitu pojistného plnění a minimálních standardech pojistných smluv insolvenčních správců

Vyhláška č. 355/2013, o úředních hodinách provozovny, o označování sídla a provozovny a o činnostech, které je insolvenční správce povinen zajišťovat v provozovně

Vyhláška č. 397/2013 Sb., kterou se mění vyhláška č. 311/2007 Sb., o jednacím řádu pro insolvenční řízení a kterou se provádějí některá ustanovení insolvenčního zákona, ve znění vyhlášky č. 70/2011 Sb.

D) Judikatura

Nález Ústavního soudu ze dne 1. července 2010, sp. zn. Pl. ÚS 14/10.

Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 24. listopadu 2010 sp. zn. 29 Cdo 3509/2010.

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. února 2012, sp. zn. 29 NSCR 54/2011.

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. března 2012, sp. zn. 29 NSCR 32/2011.

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. února 2013, sp. zn. 29 NSCR 12/2013.

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. dubna 2013, sp. zn. 29 NSCR 45/2010.

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 22. května 2013, sp. zn. 29 NSCR 35/2013.

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18. července 2013, sp. zn. 29 NSCR 25/2011.

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. ledna 2014, sp. zn. 29 NSCR 8/2012.

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. ledna 2014, sp. zn. 29 NSCR 88/2013.

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. ledna 2014, sp. zn. 29 NSCR 91/2013.

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. ledna 2014, sp. zn. 29 NSCR 5/2014.

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. února 2014, sp. zn. 29 NSCR 118/2013.

Usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 18. prosince 2008, sp. zn. KSBR 40 INS 3720/2008, 2 VSOL 181/2008.

Usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 30. dubna 2009, sp. zn. KSBR 37 INS 740/2009, 2 VSOL 117/2009-A.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 24. července 2008, sp. zn. KSUL 69 INS 561/2008, 1 VSPH 74/2008-B.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 2. prosince 2009 sp. zn. KSPL 54 INS 3007/2009, 1 VSPH 701/2009.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 29. září 2010, sp. zn. KSPH 55 INS 1199/2009, 3 VSPH 607/2010-B.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 30. ledna 2012, sp. zn. MSPH 94 INS 10452/2011 (MSPH 94 INS 10453/2011), 1 VSPH 100/2012-B-23 (1 VSPH 101/2012).

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 9. března 2012, sp. zn. KSUL 77 INS 14215/2010, 3 VSPH 34/2012-B.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 5. dubna 2012, sp. zn. MSPH 95 INS 5761/2011, 1 VSPH 255/2012.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 15. listopadu 2012, sp. zn. KSHK 45 INS 22049/2011, 1 VSPH 1533/2012.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 4. dubna 2014, sp. zn. KSPL 20 INS 28995/2013, 4 VSPH 531/2014.

Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 21. ledna 2009, sp. zn. KSBR 24 INS 4176/2008-B.

E) Internetové zdroje

CELERYN, J. K některým změnám v insolvenčním zákoně účinným od 1. ledna 2014 [online]. epravo.cz [cit. 25. července 2015]. Dostupné na <<http://www.epravo.cz/top/clanky/k-nekterym-zmenam-v-insolvencnim-zakone-ucinnym-od-1-ledna-2014-93436.html>>.

CELERYN, J. Je vykonatelnost pohledávky přihlašované do insolvenčního řízení ještě vůbec výhodou? [online]. epravo.cz [cit. 30. října 2015]. Dostupné na <<http://www.epravo.cz/top/clanky/je-vykonatelnost-pohledavky-prihlasovane-do-insolvencniho-rizeni-jeste-vubec-vyhodou-92355.html>>.

ČESKÁ ADVOKÁTNÍ KOMORA. Seznam advokátů [online]. Oficiální stránky České advokátní komory [cit. 30. října 2015]. Dostupné na <<http://www.cak.cz/scripts/detail.php?id=326>>.

ČESKÁ ADVOKÁTNÍ KOMORA. Zápis ze zasedání 22. schůze představenstva ČAK [online]. Oficiální stránky České advokátní komory [cit. 30. října 2015]. Dostupné na <http://www.cak.cz/assets/komora/zapis_22_predstavenstvo_2015_10_12.pdf>.

Důvodová zpráva k návrhu novely zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení předložené Ministerstvem spravedlnosti České republiky pro rok 2016 [online]. Vláda ČR [cit. 27. července 2015]. Dostupné na <<https://apps.odok.cz/kpl-detail?pid=RACK9WEJKB4S>>.

Důvodová zpráva k zákonu č. 294/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb. o úpadku a způsobech jeho řešení [online]. Poslanecká sněmovna parlamentu ČR [cit. 3. srpna 2015]. Dostupné na <<http://www.psp.cz/sqw/text/text2.sqw?idd=146738>>.

ŘEHÁČEK, O. Oddlužení po revizní novele insolvenčního zákona aneb osobní bankrot pro každého [online]. Bulletinadvokacie.cz [cit. 25. července 2015]. Dostupné na <<http://www.bulletin-advokacie.cz/oddluzeni-po-revizni-novele-insolvencnihozakona-aneb-osobni-bankrot-pro-kazdeho>>.

ŘEHÁČEK, O. Osobní bankrot v soudní praxi [online]. Bulletin-advokacie.cz [cit. 25. července 2015]. Dostupné na <<http://www.bulletin-advokacie.cz/osobni-bankrot-v-soudni-praxi>>.

JIRMÁSEK, T. Oddlužení podnikatelů provádění srážek [online]. epravo.cz [cit. 19. října 2014]. Dostupné na <<http://www.epravo.cz/top/clanky/oddluzeni-podnikatelu-provadeni-srazek-95269.html>>.

MACUROVÁ, Z. a TUCOGLIDIS, G. Souhlas věřitelů s oddlužením fyzické osoby, která má dluhy z podnikání [online]. epravo.cz [cit. 25. července 2015]. Dostupné na

<<http://www.epravo.cz/top/clanky/souhlas-veritelu-s-oddluzenim-fyzicke-osoby-ktera-ma-dluhy-z-podnikani-96918.html>>.

MINISTERSTVO SPRAVEDLNOSTI ČR. EU. Konzultace o budoucí úpravě evropského insolvenčního práva [online]. Insolvenční zákon [cit. 25. července 2015]. Dostupné na <<http://insolvencni-zakon.justice.cz/mezinarodni-insolvence/eu.html>>.

PACHL, L. Zpochybnění vykonatelnosti pohledávky v insolvenčním řízení a zaskočený věřitel. [online]. Konkursní noviny [cit. 30. října 20145]. Dostupné na <<http://www.konkursni-noviny.cz/clanek/zpochybneni-vykonatelnosti-pohledavky-v-insolvencnim-rizeni-zaskoceny-veritel>>.

PAVLIŠ, M. Akreditovaný oddlužovatel v návrhu novely insolvenčního zákona aneb opravdu potřebujeme novou právnickou profesi? [online]. Bulletin-advokacie.cz [cit. 28. října 2015]. Dostupné na <<http://www.bulletin-advokacie.cz/akreditovany-oddruzovatel-v-navrhu>>.

PLEVA, V. Závazky z podnikání: Je dlužník povinen zajistit si souhlas věřitelů v případě oddlužení? [online]. epravo.cz [cit. 19. října 2015]. Dostupné na <<http://www.epravo.cz/top/clanky/zavazky-z-podnikani-je-dluznik-povinen-zajistit-si-souhlas-veriteluv-pripade-oddluzeni-94828.html>>.

Formulář „Příhláška pohledávky“ [online]. *Insolvenční rejstřík* [cit. 30. října 2015]. Dostupné na <<https://isir.justice.cz/isir/common/stat.do?kodStranky=FORMULAR>>.

Úplné znění návrhu novely zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení, předložené Ministerstvem spravedlnosti České Republiky pro rok 2016 [online]. Vláda ČR [cit. 27. července 2015]. Dostupné na <<https://apps.odok.cz/kpl-detail?pid=RACK9WEJKB4S>>.

Shrnutí

Tato diplomová práce se zabývá aktuálními otázkami institutu oddlužení v rámci insolvenčního řízení. Práce je rozdělena do pěti kapitol. První kapitola se zabývá insolvenčním řízením a právní úpravou včetně zamýšlené novely Ministerstva spravedlnosti pro rok 2016. Druhá kapitola se zabývá nejvhodnějším způsobem řešení úpadku fyzické osoby. Ve třetí kapitole se věnuje vývoji oddlužení v posledních letech a tzv. akreditovaným oddlužovatelům podle návrhu novely insolvenčního zákona. Čtvrtá kapitola se zabývá volbou forem oddlužení, samotnými formami a možnostmi jejich kombinace. V poslední páté kapitole se věnuje osvobození dlužníka od placení pohledávek věřitelům, osudu neuhrazených pohledávek, pohledávek nepřihlášených věřitelů a automatickému osvobození dlužníka ex lege.

Abstract

This diploma thesis deals with current issues of the discharge of debts for the natural persons. The thesis is divided into five chapters. The first chapter deals with insolvency proceedings, legal frame of insolvency proceeding including draft of the Insolvency Act proposed by Ministry of Justice for the year 2016. The second chapter deals with the most appropriate way of bankruptcy solution for individuals. The third chapter is devoted to the development of bankruptcy in recent years and also to the accredited companies or accredited individuals by the draft of the Insolvency Act. The fourth chapter deals with the choice of discharge forms and possibilities of their combination. The fifth chapter is devoted to the liberation of the debtor from paying his debts to creditors, the fate of these unpaid debts, creditors who did not prove their claim to the court and also the debtor's automatic ex lege release from all previous unpaid debts.

Klíčová slova

Insolvenční řízení

Insolvenční zákon

Úpadek

Oddlužení

Dlužník

Věřitel

Key words

Insolvency proceedings

Insolvency act

Insolvency

Bankruptcy

Discharge of debts

Debtor

Creditor